

BIBLIOTECA CENTRALA
A
UNIVERSITAȚII
DIN
BUCUREȘTI

No. Curent 10462 Format

No. Inventar 14738 Anul

Secția Raftul

~~Inv. 90655~~
ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

Inv. 10462

AD

OPTIMORVM LIBRORVM

ACCVRATE EDITAE.

EDITIO STEREO

14738
TOMVS
Donafuneca Maiorescu
Plutus, *Rubes. Ranae.*

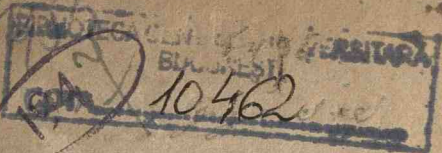
LIPSIAE

SVNTIRVS ET TYPIS CAROLI TAVCHNITH.

1829.

Tabenpzet 6 Broschen.

88-22

CONTROL 1961

1961

re 57/05

B.C.U. Bucuresti

C14738

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιοῦτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πέννητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω, ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρή τουτονὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα, ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι, καὶ ταῦτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν· ἐπειδὴ περ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν· οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες, πέννητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν· ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχοι, τούτῳ ἔπεςθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυχάνει τυφλῷ (ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος) καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστί. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων, μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ, τίος ἔνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου, ὅστις ἐστὶ, καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἥσθησάν τε, καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο

ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεύσαι πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τίς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας, καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα, καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε· ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς, οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι, πένητες ᾔσαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ Θεράπων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ δεσπότης.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑἴΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ φίλος Χρεμύλου.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ Χρεμύλου.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΓΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΠΛΟΥΤΟΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον προὔγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότην.
ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
δόξῃ δὲ μὴ δοῶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκῃ τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔσ' τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξία,
ὅς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἱατρός ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοῦναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καὶ μὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τοπαράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἦν μὴ φράσῃς, ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,

5

10

15

20 ὦ δέσποτ' ἀλλὰ σοι παρῆξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τι με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι,
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοςί.
25 εὖνους γὰρ ὦν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον, καὶ πένης ἦν.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἶδα τοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

30 ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί.

ΚΑΡΙΩΝ.

πείθομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐπερησόμενος οὖν ὠχόμην ὥς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ τάλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον·

35 τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει,
πενσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντια τοὺς τρόπους,
εἶναι παροῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἔν,
ὥς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δ᾽ ἦθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πέυσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·

40

ὅτω ξυναντήσαιμι πρῶτον ἑξίων,

ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι·

πέιθειν δ' ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τῷ ξυναντῆς δῆτα πρώτῳ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τουτῷ.

ΚΑΡΙΩΝ.

εἴτ' οὐ ξυνίης τήν ἐπίνοϊαν τοῦ θεοῦ,

45

φράζουσας, ὧ σκαιότατε, σοὶ σαφέστατα,

ἄσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τῷ τοῦτο κρίνεις;

ΚΑΡΙΩΝ.

δηλονοτιῇ καὶ τυφλὸς

γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὥς σφόδρ' ἐστὶ ξυμφέρον,

τὸ μηδὲν ἄσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

50

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,

ἀλλ' εἰς ἑτερόν τι μείζον. ἦν δ' ἡμῖν φράσις

ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,

καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδὶ,

πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὃ τι νοεῖ.

55

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄγε δὴ, πρότερον σὺ σαυτὸν ὅστις εἶ φράσον;

ἢ τίπτε τοῖτοις δοῶ. λέγειν χρηὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

μανθάνεις,

ὃς φησιν εἶναι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί.

60 σκαιῶς γάρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.

ἀλλ' εἴ τι χαιρεις ἄνδρὸς εὐόρκου τρώποις,
ἐμοὶ φράσον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.

ΚΑΡΙΩΝ.

δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

65 ἦν μὴ φράσης γάρ, ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὦ τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶμαλα.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστι, δέσποτα.

ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κακίστα τουτονί.

ἀναθεὶς γάρ ἐπὶ κρημνὸν τινα, κἄτ' αὐτὸν λιπὼν
70 ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' αἶρε ταχέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκουν ἐρεῖς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἦν πύθησθαι μ', ὅστις εἰμ', εὖ οἶδ' ὅτι
ζακόν τί μ' ἐργάσεσθε, κοῦκ ἀφήσετε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', εἰάν βούλη γὰρ σὺ.

ΠΛΟΥΤΟΣ,

μέθεσθαι νῦν μου προῶτον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἤνι μεθίεμεν.

75

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀκούετον δὴ. δεῖ γὰρ, ὥς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ὃ κρύπτειν ἤ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γὰρ εἰμι Πλούτος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ μιαιώτατα

ἀνδρῶν ἀπάντων· εἴτ' ἐσίγας Πλούτος ὦν;

ΚΑΡΙΩΝ.

σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;

80

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλόν, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἰ σὺ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ναί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐκεῖνος αὐτός;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

αὐτότατος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πόθεν οὖν, φράσον,

αὐχμῶν βαδίζεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,

85 ὃς οὐκ ἐλούσατ', ἐξότου περ ἐγένετο.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν, ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὦν μειράκιον ἠπέιλησ', ὅτι

ὥς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους

90 μόνους βαδιοίμην· ὁ δ' ἔμ' ἐποίησεν τυφλόν,

ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.

οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁμολογῶ σοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φέρε, τί οὖν;

95 εἰ πάλιν ἀναβλέψεις, ὥσπερ καὶ προτοῦ,

φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὥς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πάννυ μὲν οὔν.

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἐώρακα χρόνον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὃ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἄφειτόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τὰ π' ἐμοῦ.

100

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οὔκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξεν πράγματα

ἐμέλλετόν μοι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ σὺ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ.

καὶ μή μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ

ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα·

105

μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄλλος, πλήν ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ταῦτ' ἐλέγουσι πάντες· ἥνίκ' ἂν δ' ἐμοῦ

τύχῳς ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,

ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.

110

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μὰ Δί' ἀλλ' ὑπαξάπαντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἰμῶζει μακροά.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ δ', ὥς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
 γενήσεται ἄγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
 οἶμαι γάρ, οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
 115 ταύτης ἀπαλλάξιν σε τῆς ὀφθαλμίας,
 βλέψαι ποιήσας.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
 οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί φῆς;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὥς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ
 πύθεται ἂν, ἐπιτρίψει με.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

120

νῦν δ' οὐ τοῦτο δοῶ,
 ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἔα;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκείνων ὁρῶδ' ὅσον πάννυ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἄληθες; ὃ δειλότατε πάντων δαιμόνων·
 οἶσι γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
 125 καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἄξιους τριωβόλου,
 ἔαν γ' ἀναβλέψῃς σὺ καὶ μικρὸν χρόνος;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἄ, μὴ λέγ', ὦ πονηρὲ, ταῦτ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐχ' ἥσιγος.

ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σέ τοῦ Διὸς πολὺ
μείζον δυνάμενον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐμὲ σύ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;

130

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τὰργύριον· πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτοῦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτοῦ τοῦθ';

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁδί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θύουσι δ αὐτοῦ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ νῆ Δι' εὐχονται γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ οὐν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥαδίως

155

παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὅτι τί δή;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἄτι οὐδ' ἂν εἴς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,

οὐ βούν ἄν, οὐχὶ ψαιστών, οὐκ ἄλλ' οὐδέ ἔν,
μὴ βουλομένον σοῦ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως

140 ὠνήσεται δῆπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρῶν
αὐτὸς διδῶς τὰργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

τί λέγεις; δι' ἐμέ θύουσιν αὐτῷ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

καὶ νῆ Δί', εἴ τί γ' ἔστι λαμπρόν καὶ καλόν,
145 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σέ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔγωγέ τοι διὰ μικρόν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἕως.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ τὰς γ' ἐταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
150 ὅτιαν μὲν αὐτὰς τίς πένης πειρῶν τύχη,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρῶκτόν αὐτὰς εὐθὺς ὥς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταῦτό τοῦτο δοῶν,
οὐ τῶν ἐρασιῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

155 οὐ τοὺς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ

αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δέ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.

ΚΑΡΙΩΝ.

αἰσχυρόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τέχνη δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὖρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.

160

ΚΑΡΙΩΝ.

ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε, νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.

165

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ δὲ γναφεύει γ'.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δὲ γε πλύνει κώδια.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'· ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμνα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δ' ἄλους γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οἷμοι τάλας, ταυτὶ μὲ ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

170 μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπ' ἐμοί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸ δ' ἐν Κορίνθῃ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

175 ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἀγυρῆσιος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέσδεται;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Φιλέσιος δ' οὐχ' ἐνεκά σου μύθους λέγει;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοις Αἰγυπτίοις;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐγὼ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;

ΚΑΡΙΩΝ.

180 ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος --

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐμπέσοι γέ σοι.

τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;

μονώτατος γάρ εἰ σὺ πάντων αἵτιος,

καὶ τῶν κακῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε;

ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέξῃται μόνος.

185

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῶν πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
ἔρωτος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄρτων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μουσικῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

τραγημάτων.

190

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τιμῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

πλακούντων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀνδραγαθίας.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἰσχάδων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φιλοτιμίας.

ΚΑΡΙΩΝ.

μάξης.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

στοιχηγίας.

ARIST. T. I.

B
Centrale
Universitaire

14738

ΚΑΡΙΩΝ.

φακῆς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστός οὐδεπώποτε.
 ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβη τρία καὶ δέκα,
 195 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκαταίδεκα·
 καὶ ταῦτ' ἀνύσεται, τετραράκοντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
 πλὴν ἐν μόνον δέδοικα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φράζε τοῦ πέρι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

200 ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατέ
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τὸν Διῖ· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες, ὥς
 δειλότατον ἔσθ' ὁ πλοῦτος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἤμιστ'· ἀλλ' ἐμὲ

τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδύς γάρ ποτε,
 200 οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
 εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλεισμένα·
 εἴτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν· ὥς, εἰάν γένη
 ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
 210 βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς οὖν δυνήσῃ τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὢν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σάισας δάφνην.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

καὶ κεῖνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φήμ' ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

δρᾶτε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὴ φροντίζε μηδέν, ὦ γαῖε.

215

ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, καὶ δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ ν βούλῃ γ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἄτεροι νῶν ξυμμάχοι,
ὅσοις δικάοις οὔσιν οὐκ ἦν ἄλφιστα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

παπαί· πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.

220

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ· ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δρῶ; λέγε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εἰρήσεις δ' ἴσως.

ἐν τοῖσιν ἄγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
 225 ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος, ἐνταυθοῖ παρῶν,
 ἡμῖν μετὰσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κραάδιον
 τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβῶν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει τοῦτ' ὅ γ'· ἀλλ' ἀνύσας ἰσέχε.
 230 σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
 ἔσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
 αὕτη ὅστιν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
 μεστήν ποιῆσαι, καὶ δικαίως καὶ δίκως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, νῆ τοὺς θεοὺς,
 235 εἰς οἰκίαν ἕκαστοί' ἄλλοτρίαν πάνν·
 ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαντο οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
 ἦν μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῳ,
 εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
 καὶ τις προσέλθῃ χρηστός ἄνθρωπος φίλος,
 240 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἄργυρίδιον,
 ἕξαρονός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
 ἦν δ' ὥς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ,
 πόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
 γυμνὸς θύραξ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χροῶν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

245 μετρίου γὰρ ἀνδρός οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
 ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πως εἴμ' αἰεί.
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ,
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνίκ' ἂν τούτου δέη.

ἀλλ' εἰσάωμεν, ὥς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλεῖ μάλιστα μετὰ σέ.

250

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πεῖθομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί γάρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σέ τᾶληθῇ λέγοι;

ΚΑΡΙΩΝ.

ᾧ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ταυτὸν θυμὸν φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἵτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.

255

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οὐν ὀργᾶς ὀργωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὥς εἰκὸς ἔστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἦδη;
σὺ δ' ἄξιόις ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι
μοι,

οἷον χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.

260

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκ οὐν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅ φησιν;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ᾧ πόνητοι,
ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν·
οἶμαι δέ, νῆ τὸν οὐρανόν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

265

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.
 δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

270 πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρὸν.

ΧΟΡΟΣ.

μὲν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
 ἀξήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡΙΩΝ.

πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
 ἡγεῖσθαι μ' εἶναι, κοῦδέν ἄν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

275 ὥς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἱ κνήμαι δέ σου βοῶσιν
 ἰοῦ, ἰοῦ, τὰς χοίνικας, καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
 σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι.

ΧΟΡΟΣ.

280 διαρῥαγείης. ὥς μόθων εἶ, καὶ φύσει κόβαλος,
 ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὐπω τέτληκας ἡμῖν,
 ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·
 οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
 δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θυμῶν ῥίξας διεκπερῶντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκέτ' ἄν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὃν νδρες
 ἦκει

285 ἄγων ὁ δεσπότης· ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὅντως γὰρ ἐστὶ πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡΙΩΝ.

νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδας μὲν οὖν, ἦν ὥτ' ὄνου λάβητε.

ΧΟΡΟΣ.

ὥς ἴδομαι καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα 290
μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὥδι παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα, τέκεια, θαμὶν' ἐπαναβοῶντες,
βληχῶμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἔπεσθ', ἀπεψωλημένοι τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 295

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
βληχῶμενοι, σὲ τουτονὲ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶν-
τά θ',
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που, 300
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον, ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακνυῶσαν,
ἢ τοὺς εἰταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν, ὥς ὄντας κάπρους,
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔμαπτεν αὐτοῖς, 305
μιμήσομαι πάντα τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε, τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακνυῶσαν,
 310 καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
 λαβόντες, ὑπὸ φιληδίας
 τὸν Λαορτίου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
 μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
 τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·
 315 Ἐπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
 ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'·
 ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
 320 βουλήσομαι τοῦ δεσπότου,
 λαβὼν τιν' ἄρτον, καὶ κρέας
 μασώμενος, τολαιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΒΛΕΨΙΔΗ-
ΜΟΣ, ΠΕΝΙΑ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὦ ἄνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ' ὅτι ἡ προθυμία ἦκετε,
καὶ συντεταμένως, κοῦ κατεβλακευμένως.
ὅπως δ' ἐμοὶ καὶ τῶν ἄλλων συμπαροστώται
ἔσεσθε, καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

325

ΧΟΡΟΣ.

Θάρσσει. βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μὲν Ἄρην.
δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν οὐνεκα
ὥστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῇ κλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρείην τῷ λαβεῖν.

330

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψιδήμον τουτονὶ
προσιόντα· δηλὸς δ' ἐστίν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τίχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτη' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καὶ τοι λόγος γ' ἦν, νῆ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς

335

ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
 ὥς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
 340 ἔστιν δ' ἐμοὶ τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν γ', ὅπως,
 χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
 οὐκ οὖν ἐπιχώριόν τι πράγμ' ἐργάζεται.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ, μὰ τοὺς θεούς.
 ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
 345 ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

γέγονας δ' ἀληθῶς, ὥς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλη.
 ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποῖός τις;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οἷος;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

λέγ' ἀνύσας ὃ τι φῆς ποτε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

350 ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεὶ·
 ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τοπαυράπαν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
 καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
 οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τό τ' αὖ δεδοικέναι,
 355 πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιὲς ἔστ' ἐργασμένου.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶς οὐδὲν ὑγιές;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἴ τι κεκλοφῶς, νῆ Δία,
ἐκεῖθεν ἦκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ· κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε· μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

παῦσαι φλυαρῶν, ὧ γὰρ· οἶδα γὰρ σαφῶς.

360

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

φεῦ·

ὥς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστὶν οὐδενός.
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥτιονες.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρί, ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὥς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

365

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μελαγχολᾷς, ἄνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμν' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει·

ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ μὲν οἶδ' ὅ κρώζεις· ὥς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

370

μεταλαβεῖν ζητῶ; τίτος;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κακοδαιμονῶς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστερηκάς γ' οὐδένα;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ Ἡράκλεις· φέρε, ποῖ τις ἂν

375 τράποιτο; τᾶληθές γάρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κατηγορεῖς γάρ, πρὶν μαθεῖν τὸ προῦγμά μου.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ ἱάν, ἐγὼ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάννυ
ἐθέλω διαπραῖξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

380 καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς, νῆ τοὺς θεοὺς,
τρῆς μνᾶς ἀναλώσας, λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων

καὶ τῆς γυναικός· κοῦ διοίσοντ' ἄντικρυς

385 τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὀτιοῦν τῶν Παμφίλου.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ, ὦ κακὸδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστους μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
ὑπάρτι πλουτῆσαι ποιήσω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί σὺ λέγεις;

οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλωφας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οἱμοὶ τῶν κακῶν,

ἀπολεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

390

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μόχθηρε σὺ,
ἔχω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ Πλοῦτον; ὁποῖον;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ ποῦ σιν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔνδον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποῦ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

παρ' ἐμοί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

παρὰ σοί;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πάνυ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

595 λέγεις ἀληθῆ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φημί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πρὸς τῆς Ἑστίας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τὸν θαλάττιον λέγεις;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμῶς τοὺς φίλους;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ ἔστι πῶ τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί φῆς;

400 οὐ τῷ μεταδοῦναι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δία. δεῖ γὰρ προῶτα --

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

βλέψαι ποιῆσαι νῶ —

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ πρότερον, ἐγὶ γέ τω τρόπῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστὶ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὥς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ', ἣν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.

405

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐχ οὖν ἱατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τίς δ' ἦτ' ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὐθ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σκοπῶμεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔστιν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δεκτέ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμεν.

410

ἐγὼ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ

χρᾶτιστόν ἐστι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πολὺ μὲν οὖν, νῆ τοὺς θεοὺς.
μή νυν διάτριξ', ἀλλ' ἄνυσε πράττων ἐν γέ τι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ δὴ βαδίζω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σπεῦδ' νυν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

415 ὦ θερμόν ἔργον, κἄνύσιον, καὶ παράνομον
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαγίῳ κακοδαίμονε,
ποῖ, ποῖ; τί φεύγετον; οὐ μενεΐτον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Ἡράκλεις.

ΠΕΝΙΑ.

ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
420 ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε
οὔτε θεός, οὔτ' ἀνθρῶπος· ὥστ' ἀπολώλατον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ δ' εἴ τις; ἑώρα μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἴσως Ἑριννὺς ἐστὶν ἐκ τραγωδίας·
βλέπει γέ τοι μακρὸν τι καὶ τραγωδικόν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

425 ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκοῦν κλαύσεται.

ΠΕΝΙΑ.

οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πανδοκεύτριαν

ἢ λεκιθόπελιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὲ
ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἡδίκημένη.

ΠΕΝΙΑ.

ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;

430

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ' ἢ τις εἶ, λέγειν σ' ἐχοῖν αὐτίκα μάλα.

ΠΕΝΙΑ.

ἢ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθὲνδ' ἀφανίσαι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἂρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς, ἢ ἔκ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις αἰεὶ με διαλυμαίνεται;

435

ΠΕΝΙΑ.

Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πολλ' ἔτη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

(φεύγει, ἀκούσας ὅτι ἡ Πενία ἐστί.)

ἄναξ Ἀπολλόν, καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγη;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἡχιστα πάντων.

440

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ μενεῖς;

ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Πενία γάρ ἐστιν, ὧ πόνηρ, ἧς οὐδαμοῦ
οὐδέν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σιτῇθ', ἀντιβολῶ σε, σιτῇθι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

445 καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντες ποι φευξούμεθα,
τηνδὲ δεδιότε, μὴ δὲ διαμαχούμεθα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποίοις ὀπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
450 ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαιρωτάτη;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θάρσσει· μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὃ θεὸς ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ.

γρῦζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὧ καθάρματα,
455 ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένῳ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σύ δ', ὧ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λαιδορεῖ,
ἡμῶν προσελθοῦσ', οὐδ' ὅτιοῦν ἀδικουμένη;

ΗΕΝΙΑ.

οὐδέν γάρ, ὅ πρός τῶν θεῶν, νομίζετον
ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένον
βλέψαι πάλιν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί οὖν; ἀδικοῦμεν τοῦτό σε, 460
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὸν πορίζομεν;

ΗΕΝΙΑ.

τί δ' ἂν ποθ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροισθ' ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὅ τι;

σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΗΕΝΙΑ.

ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπους;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὅ τι;

465

εἰ τοῦτο δοῶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.

ΗΕΝΙΑ.

καὶ μὴν περὶ τοῦτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τοπρῶτον αὐτοῦ. καὶ ἂν μὲν ἀποφῆνω, μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὐσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ,
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

470

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τουτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαιφωτῆτι, λέγειν;

ΗΕΝΙΑ.

καὶ σὺ γε διδάσκου. πάννυ γὰρ οἶμαι ὑαδίως
ἅπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,

475 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσῃν πλουσίους.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρῆξετε;

ΠΕΝΙΑ.

οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ τίς δύναίτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰοῦ, ἰοῦ,
τοιαῦτ' ἀκούων;

ΠΕΝΙΑ.

ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

480 τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐάν γ' ἁλῶς;

ΠΕΝΙΑ.

ὅ τι σοι δοκεῖ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καλῶς λέγεις.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ αὐτό γ', ἐάν ῥητιᾶσθε, καὶ σφῶν δεῖ παθεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ταύτην γε· κῶν δὲ δὴ ἀποχρήσουσιν μόνω.

ΠΕΝΙΑ.

485 οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γ' ἂν
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ὅτι νικήσετε
τηνδὲ

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδώσετε
μηδέν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν
ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ
δίκαιον· 490
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τὰναντία
δήπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὗρομεν, ὥστε
γενέσθαι,
βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν
ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψη, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοστήῃ,
ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοῦκ
ἀπολείπει· 495

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξέεται· κἄτα
ποιήσῃ
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τά τε θεῖα
σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ'
ἄμεινον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐ τις. ἐγὼ σοι τοῦτον μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'
ἀνερῶτα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὥς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις δια-
κεῖται, 500

τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον;

πολλοὶ μὲν γάρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πο-
νηροῖ,

ἀδίκως αὐτὰ συλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ
χρηστοὶ

πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τὰ
πλεῖστα σύνεισιν.

505 οὐκοῦν εἶναί φημ', ἥ παύσει ταῦτ', ἂν βλέψη ποθ'
ὁ Πλοῦτος,

ὁδόν, ἣν τιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ', ὃ πάντων ῥᾶσ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ
ὑγιαίνειν

δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παρα-
παίειν,

εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὗ φημ' ἂν λυ-
σιτελεῖν σφῶν.

510 εἰ γάρ ὁ Πλοῦτος βλέψεις πάλιν, διακείμειέ τ' ἴσον
ἑαυτὸν,

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτ' ἂν σοφίαν με-
λετῇ

οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις,
ἐθελήσει

τίς χαλκεύειν, ἥ ναυπηγεῖν, ἥ ῥάπτειν, ἥ τροχο-
ποιεῖν,

ἥ σκυτοτομεῖν, ἥ πλινθουργεῖν, ἥ πλύνειν ἥ σκυλο-
δεψεῖν,

ἢ γῆς ἀρότοις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Ἀγοῦς θερί-
σασθαι,

515

ἣν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσι;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάντ', ὅσα νυνὶ κα-
τέλεξας,

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.

ΠΕΝΙΑ.

πόθεν οὖν ἔξεις θεράποντας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.

ΠΕΝΙΑ.

τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,

ὅταν ἀργύριον καὶ κείνος ἔχῃ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κερδαίνειν βουλόμενός τις 520

ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας, παρὰ πλείστων ἀνδρα-
ποδιστῶν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδρα-
ποδιστῆς,

κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου. τίς γὰρ πλου-
τῶν ἐθελήσει,

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ, τοῦτο ποιῇ-
σαι;

ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκάπτειν,
τᾶλλα τε μοχθεῖν,

525

ὀδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τοῦ νῦν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔς κεφαλὴν σοι.

ΠΕΝΙΑ.

ἔτι δ' οὐχ ἔξεις οὐτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ
ἔσσονται·

οὐτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσοῦν
ὄντος;

οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, δόποταν νύμφην
ἀγάγησθον·

530 οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικιλο-
μόρφων.

καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἔστιν τούτων πάντων ἀπο-
ροῦσι;

παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὐπορα πάνθ' ὑμῖν, ὧν
δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα
κάθημαι,

διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν δόποθεν βίον
ἔξει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

535 σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναί' ἀγαθὸν, πλὴν φώδων
ἐκ βαλανείου,

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γραῖδίων κολο-
συρτόν;

φθειρῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κωνάπων, καὶ ψυλλῶν οὐδὲ
λέγω σοι

ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν
ἀνιῶσιν,

ἐπεγείρουσαι, καὶ φράζουσαι· Πεινήσεις, ἀλλ' ἐπα-
νίστω.

πρὸς δέ γε τοῦτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος·
ἀντὶ δὲ κλίνης 540
στιβάδα σχοίνων, κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὐδοντας
ἐγείρει·

καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ
προσκεφαλαίου

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ', ἀντὶ
μὲν ἄρτων

μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ ἰσχνῶν
ῥαφανίδων·

ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγός· ἀντὶ
δὲ μάκτρας, 545

πιθάκης πλευρὰν ἐρῶγυῖαν καὶ ταύτην· ἄρα γε
πολλῶν

ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον
οὔσαν;

ΠΕΝΙΑ.

σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας· τὸν τῶν πτωχῶν
δ' ὑπεκρούσω.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαρμὲν εἶναι
ἀδελφὴν,

ΠΕΝΙΑ.

ὕμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβοῦλῳ Διονύσιον εἶναι
ὅμοιον. 550

ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος, οὐ μὰ Δί'· οὐδέ
γε μέλλει.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μηδὲν
ἔχοντα.

τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα.

περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπι-
λείπειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

555 ὥς μακαρίτην, ᾧ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
λεξας,

εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

ΠΕΝΙΑ.

οκώπτειν πειρᾶ καὶ κωμωδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμε-
λήσας,

οὐ γινώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας
ἄνδρας,

καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαγρῶντες,

560 καὶ γαστροῦδεις καὶ παχύκνημοι, καὶ πιονές εἰσιν
ἄσελγῶς.

παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἄνιστοί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πο-
ρίζεις.

ΠΕΝΙΑ.

περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν, κἄνα-
διδάξω,

ὅτι κοσμιότης οἴκεϊ μετ' ἐμοῦ. τοῦ Πλούτου δ'
ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους
διορύττειν.

565

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

νῆ τὸν Δία γ', εἴ γε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν
ἐστι;

ΠΕΝΙΑ.

σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὥς
δοῖσιν μὲν
ῥῶσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
δίκαιοι.

πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παρὰ ἄρχημ' ἄδικοι
γεγέννηται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦ-
σιν.

570

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν, καί περ σφόδρα βά-
σκανος οὖσα.

αἰτὰρ οὐχ ἥτιόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε
κομήσης,

ὅ τι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὥς ἔστιν ἀμεί-
νων

πενία πλούτου.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σὺ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,
ἰλλὰ φλυαρεῖς, καὶ πτερυγίζεις.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ πῶς φεύγουσιν σ' ἅπαντες; 575

ΠΕΝΙΑ.

ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μά-
 λιστα
 ὑπὸ τῶν παίδων. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρο-
 νοῦντας ἄριστα
 αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν προὔγμ' ἔστι
 δίκαιον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κρά-
 τιστιον·

580 κῆκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπε.

ΠΕΝΙΑ.

ἄλλ', ὧ Κρονικαῖς λήμας ὄντως λημῶντες τὰς φρέ-
 νας ἄμφω,

ὁ Ζεὺς δῆπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερώς σε
 διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐ-
 τὸς ἄγῳνα;

ἵνα τοὺς Ἑλλήνας ἅπαντας αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτιον
 ξυναγείρει,

585 ἀνεκῆρυτεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφα-
 νώσας

κοτίνου στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχοῖν, εἴ-
 περ ἐπλούτει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκοῦν τούτοις δῆπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖ-
 νος.

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπα-
 νᾶσθαι,
 λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἔᾱ παρ'
 ἑαυτοῦ.

ΠΕΝΙΑ.

πολὺ τῆς πενίας πρῶγμ' αἰσχίον ζητεῖς αὐτῷ περιά-
 ψαι, 590
 εἰ πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ φιλο-
 κερδής.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτίνου στεφάνῳ στα-
 φανώσας.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὥς οὐ πᾶντ' ἔστ'
 ἀγάθ' ὑμῖν
 διὰ τὴν Πενίαν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
 εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ
 αὐτὴ 595
 τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ
 μῆν' ἀποπέμπειν·
 τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων, ἀρπάζειν, πρὶν κα-
 ταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρύξης
 ἔτι μηδ' ὀτιοῦν.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

ΠΕΝΙΑ.

ἦ πόλις Ἀργεῦς, κλύεθ' οἷα λέγει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝΙΑ.

τί πάθω, τλήμων;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔρῳ ἐς κόρακας θᾷττον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕΝΙΑ.

605

εἴμι δὲ ποῖ γῆς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐς τὸν κύφον· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χορὴ σ', ἀλλ' ἀνύτειν.

ΠΕΝΙΑ.

ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

610

τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γὰρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σέ δ' ἔῃν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὖωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

615

τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος,
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
τῶν χειροτέχνων

καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ πίτριπτος οἴχεται.

620

ἐγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὥς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ μὴ διατριβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὐ^τ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτιον, ὥς νομίζεται,
καὶ τᾶλλ', ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ἡντιεπισμένα.

625

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΚΑΡΙΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥ- ΛΟΥ, ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὦ πλεῖστα Θησείοισι μεμυστιλημένοι,
γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπραγάτε,
630 ἄλλοι θ', ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλούτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,
635 ἐξωμμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις μοι χαράν· λέγεις μοι βοάν.

ΚΑΡΙΩΝ.

πάρεστι χαίρειν, ἣν τε βούλησθ', ἣν τε μῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναβοάσομαι τὸν εὐπαιδα, καὶ
640 μέγα βροτοῖσι φέγγος, Ἀσκληπιδόν.

ΓΤΝΗ.

τις ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἅρᾳ γ' ἀγγελεῖ
 χρησιόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
 ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὃ δέσποιν', ἵνα
 καυτὴ πίης· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφύδρα·
 ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

645

ΓΤΝΗ.

καὶ ποῦ 'στιν;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

ΓΤΝΗ.

πέραινε τοίνυν, ὅ τι λέγεις, ἀνύσας ποτέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄκουε τοίνυν, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματα
 ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ.

650

ΓΤΝΗ.

μὴ δῆτ' ἐμοί γ' ἐς τὴν κεφαλὴν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὴ τὰγαθὰ,

ἃ νῦν γεγένηται;

ΓΤΝΗ.

μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὥς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
 ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
 νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κευδαίμονα,
 πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν·

655

ἔπειτ' ἐλοῦμεν.

ΓΤΝΗ.

νῆ Δι' εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
ἀνὴρ γέρον ψυχροῖ θαλάττῃ λούμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
660 ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίνομεν τὸν Πλούτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν.
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκατιύετο.

ΓΤΝΗ.

ἦσαν δὲ τινες κῆλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

ΚΑΡΙΩΝ.

665 εἷς μὲν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν.
ἔτεροί τε πολλοὶ, παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες. ὥς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ
670 ὁ πρόσπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθῆται ψόφου,
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κῆγ' ὡς καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην. ἀλλ' ἐμὲ
ἀθάσης χύτρα τις ἐξέπληττε, κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γράδιου,
675 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερεῖα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερῆς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
680 εἴ που πόπανον εἶη τι καταλειμμένον.

ἔπειτα ταῦθ' ἡγίζεν εἰς σάκταν τινά.
καὶ γὰρ νομίσας πολλὴν δόξαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.

Γ Τ Ν Η.

ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

ΚΑΡΙΩΝ.

νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὔδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ' ὡς ἦσθετο δὴ μου τὸν ψόφον,
τῇ χεὶρ' ὑφήρει· κατὰ συρίξας ἐγὼ
ὁδαῖξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὕφρις.
ἢ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξας ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
καὶ γὰρ τότε ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ', ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπανόμην.

685

690

695

Γ Τ Ν Η.

ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάννυ
ἀπέπαρδον· ἢ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

Γ Τ Ν Η.

ἦπού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.

700

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκ· ἀλλ' Ἰασὼ μὲν τις ἀκολουθοῦσ' ἄμα,
ὑπηρυθρίασε, καὶ ἢ Πανάκει' ἀπεστράφη,

τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
ΓΤΝΗ.

αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισε.

ΓΤΝΗ.

705 λέγεις ἄγροικον ἄρα σὺ γ' εἶναι τὸν θεόν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.

ΓΤΝΗ.

αἶ τάλαν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην,
δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνν.

710 ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον
παρέθηκε, καὶ δοῖδυνά καὶ κιβώτιον.

ΓΤΝΗ.

λίθινον;

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί' οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον.

ΓΤΝΗ.

σὺ δὲ πῶς εἴδρας, ὃ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὅς ἐγκεκαλύφθαι φῆς;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τοῦ τριβωνίου.

715 ὅπως γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.

πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβάλων

σχορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
 ἐν τῇ θυεῖα ξυμπαραιμυγνύων ὀπὸν,
 καὶ σχῖνον· εἴτ' ὅξει διέμενος Σφηττίω,
 κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
 ὀδυνῶτο μάλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
 ἔφευγ' ἀνάξιας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
 Ἐνταῦθα νῦν κἀθήσο καταπεπλασμένος,
 ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

720

725

ΓΡΗΗ.

ὥς φιλόπολις τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
 ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
 κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
 ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ,
 ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.

730

ΓΡΗΗ.

ὦ φίλοι θεοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ,
 τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ ἴδούκει·
 καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
 ὁ Πλοῦτος, ὃ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
 ἐγὼ δὲ τῶ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
 τὸν δεσπότην τ' ἡγεῖρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
 ἠφάνισεν αὐτὸν, οἱ τ' ὄφεις, ἐς τὸν νεών.

735

740

οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῶ, πῶς δοκεῖς,
τὸν Πλοῦτον ἡσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὄλην
ἐγροηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.

745 ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν τὸν Πλοῦτον ἐποίησεν ταχὺ,
τὸν δὲ Νεοκλείδῃ μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.

Γ Τ Ν Η.

ὅσῃν ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦ ῥαξ δέσποτα.
αἰτᾶρ φράσον μοι, ποῦ ἔσθ' ὁ Πλοῦτος;

Κ Α Ρ Ι Ω Ν.

ἔρχεται.

750 ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἡσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν τ' εἶχον συχνην,

755 οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὄφρ' ἔς ξυνῆγον, ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρὺ θυμὸς προβήμασιν.

760 ἀλλ' εἰ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἐνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὥς ἄλφειτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

Γ Τ Ν Η.

νῆ τὴν Ἑκάτην, κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι
765 εὐαγγελίᾳ σ' ἐν κριβανωτῶν ὄρμαθῳ,
τοιαῦτ' ἀπαγγέλλαντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

μή νυν μέλλ' ἔτι,
ὥς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥΝΗ.

φέρε νῦν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

770

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΗΛΟΥΤΟΣ.

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἣ μ' ἐδέξατο.

αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς,
οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυγῶν ἐλάνθανον.

775

τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὀμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.

ὥς οὐδ' ἐκείν' ἄρ', οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.

ἀλλ' αὖ τὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ

δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

780

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας· ὥς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι,
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττη τις εὖ.

νύττιουσι γὰρ, καὶ φλῶσι τᾶντικνήμια,

ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὐνοϊάν τινα.

785

ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν αγορῇ πρεσβυτικός;

ΓΤΝΗ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ οὐ, καὶ σὺ, χαίρετον.
 φέρε νῦν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
 790 ταυτὲ καταχέω σου λαβοῦσα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ἔμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
 πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

ΓΤΝΗ.

εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

795 ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος·
 ἔπειτα καὶ τὸν φύρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
 οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
 ἰσχάδια καὶ τρωγᾶλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τοῦτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

ΓΤΝΗ.

800 εὖ πάννυ λέγεις· ὥς Δεξίνικος οὕτωςί
 ἀνίσταθ', ὥς ἄρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἢ τοῦ Χοροῦ ᾠδὴ.)

ΚΑΡΙΩΝ, ΑΝΗΡ ΔΙΚΑΙΟΣ, ΧΡΕΜΥ-
ΛΟΣ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὦς ἡδὺ πράττειν, ὦ ἄνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνας,
καὶ ταῦτα μηδέν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρός εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπισπένταικεν οὐδέν ἡδικοηκόσιν.
ἡ μὲν σιπὺν μεστή ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων.
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη ᾽στιν ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι· τὸ δ' ὑπερῶν ἰσχάδων.
ὄξιν δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα,
χαλκῇ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς,
τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροὺς πάρεσθ' ὄρεαν.
ὁ δ' ἵππος ἡμῖν ἐξαπλίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίαις ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ἔν καὶ τράγον καὶ κριόν, ἐστεφανωμένος.

810

815

820

ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἐνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἔπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσίων οὗτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

825 ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

δῆλον, ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὥς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔπειτα τοῦ δέει;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πρὸς τὸν θεὸν

ἦκω· μεγάλων γὰρ μοι ἔστιν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς

830 λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,

εἶναι νομίζων χρησίμον πρὸς τὸν βίον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἦπού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν. καὶ γὰρ μὲν ὄμην, οὓς τέως

εὐηργέτησα δεομένους, ἔξιεν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἔξετρεποντο, κοῦκ ἐδόκουν ὀρεῖν μ' ἔτι.

835

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.
ἀνχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νῦν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεόν
προσευξάμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.

840

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸ τριβώνιον δέ, τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μῶν οὖν ἐμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

845

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐκ· ἀλλ' ἐνερῶίγωσ' ἔτη τρία καὶ δέκα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὰ δ' ἐμβιάδια;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερεις οὖν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δία.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

χαρίεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

850 οἷμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλα δέλαιος,
καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοῦ, ἰοῦ.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

Ἀπολλὼν ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
855 τί ποτ' ἐστὶν, ὃ τι πέπονθεν ἀνθρώπος κακὸν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἦνπερ μὴ ᾗλλπωσιν αἱ δίκαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

860 ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέροχεται γὰρ τις κακῶς πρᾶττων ἀνὴρ.
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

νῆ Δία· καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ποῦ, ποῦ ᾗσθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
865 ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσιν εὐθὺς,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ τίνα δέδρακε ταῦτα δῆτ' ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἐμὲ τουτονί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δι', οὐ μενοῦν ἔσθ' ὑγιᾶς ὑμῶν οὐδενός,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε μου τὰ χρήματα.

870

ΚΑΡΙΩΝ.

ὥς σοβαρός, ὦ Δάματρες, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾶ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις ;
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπαινούργηκας.

875

ΚΑΡΙΩΝ.

οἴμωζ' ἄρα σὺ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιός
ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν ὁ θεὸς ἔσθ', ὅτι
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγεληῖς ;
ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί ;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

880

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

885 ἀλλ' οὐκ ἂν ἔστι συκοφάντου δῆγματος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅτι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ', οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ τὸν Δι' οὐκ οὐκ οὐκ τῷ γε σῶ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

890 ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσετον.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὥς δὴ π' ἀληθεία, σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρῶσαγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὧ μισρωτάτω,
πολὺ χοῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
895 ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ, ὦ ὦ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ταῦτ' οὖν ἀνάσχετ' ἐστὶν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὕβρεῖν εἰς ἐμ'; οἴμ', ὥς ὕχθομαι,
900 ὅτι χρηστός ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὥς οὐδείς γ' ἀνὴρ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀποκρίναί μοι,

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ τί;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

γεωργὸς εἶ;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μελαγχολῶν μ' οὕτως οἶει;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' ἔμπορος;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ μὰ τὸν Δία.

905

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

σὺ; τί μαθὼν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

βούλομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

πῶς οὖν ἂν εἴης χρησιτὸς, ὃ τοιχωρῶχε,

910 εἴ, σοὶ προσήκον μηδέν, εἴτ' ἀπεχθάνει;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαντοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ', ὥς κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
915 καὶ μὴ ὀπιτρέπειν, ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ οὖν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁ βουλόμενος.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός ἐμ' ἐγώ.

ὥστ' εἰς ἐμὸν ἦκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

920 νῆ Δία, πονηρόν γ' ἄρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοισι ἂν, ἡσυχίαν ἔχων,
ζῆν ἀργός;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐδ' ἄν, εἰ δοίης γ' ἐμοὶ
τὸν Πλοῦτον αὐτόν, καὶ τὸ Βάττον σίλφιον.

925

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καιάθου ταχέως θοιμάτιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὗτος, σοὶ λέγει.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔπειθ' ὑπόλυσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός ἐμ' ἐγώ.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἶμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

930

ΚΑΡΙΩΝ.

σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθίειν.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

δοῖς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οἴχεται φεύγων, ὃν ἤγες μάρτυρα.

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἶμοι περιεῖλημμαι μόνος.

ΚΑΡΙΩΝ.

νυνὶ βοᾷς;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

935 οἷμοι μάλ' αὖθις.

ΚΑΡΙΩΝ.

δὸς σὺ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθῆσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρῶχον;
940 Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῖς δ' ἐμβαδίοις τι χρήσεται τις; εἴπ' ἐμοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλλα,
ὥσπερ κοτίνῃ, προσπατταλεύσω τουτωῖ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
945 ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά,
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεόν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς, εἰς ὃν μόνος,
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν Βουλὴν πιθῶν
950 τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκώς, θέρου.
καὶ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' ὁ βαλανεύς ἔλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γινώσεται,
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
γὰρ δ' εἰσίσωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

955

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟ ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΓΡΑΥΣ.

Ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
960 ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτάς τὰς θύρας ἀφίγμένῃ,
ὦ μειρακίσκῃ· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.

ΓΡΑΥΣ.

φέρε νυν, ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

965 μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν σ' ἐχρῆν.

ΓΡΑΥΣ.

πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε.
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναι μοι πεποίηκε τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

970 τί δ' ἔστιν; ἤπου καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναῖξιν ἦσθα;

ΓΡΑΥΣ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν οὐκ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

ΓΡΑΤΣ.

σκάπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνησμαι δειλάκτρα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκ ἔστιν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνησμὸν τίνα;

ΓΡΑΤΣ.

ἀκουε νῦν. ἦν μοι τι μειράκιον φίλον,
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον, καὶ καλόν,
 καὶ χρηστόν. εἰ γὰρ του δεηθείην ἐγὼ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνῳ ταῦτά πάνθ' ὑπηρέτουν.

975

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί δ' ἦν, ὃ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἐκάστοτε;

980

ΓΡΑΤΣ.

οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἥσχυνετο.
 ἀλλ' ἄργυρίου δραχμαῖς ἂν ᾗτησ' εἴκοσιν
 εἰς ἱμάτιον· ὅκτῳ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
 ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ θ' ἱματίδιον·
 πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.

985

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ πολλά τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτά γε
 εἴρηκας· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἥσχυνετο.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας
 αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα,
 ἵνα τοῦμόν ἱμάτιον φορῶν, μεμνητό μού.

990

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.

ΓΡΑΤΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νῦν γ' ὁ βδελυρός ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν· ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάννυ.

995 ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὲ,
καὶ τ' ἄλλα τὰ πὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπὶ οὐκ ἐπεψάσης, ὑπειπούσης θ', ὅτι
εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι —

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί σ' ἔδρασ'; εἴπ' ἐμοί.

ΓΡΑΤΣ.

ἄμνητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονὲ,
1000 ἐφ' ᾧ τ' ἐκέῖσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
„ Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.“

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρός ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν, οὐκέθ' ἤδεται φακῇ·
1005 προτοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιε.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ μὴν προτοῦ γ' ὁσημέραι, νῆ τῷ θεῷ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἐπ' ἐκφορὰν;

ΓΡΑΤΣ.

μὰ Δι', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ, νῆ Δί', εἰ λυπούμενην γ' αἰσθοιτό με,
νητιάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.

1010

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα;

ΓΡΑΤΣ.

μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψεν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

1015

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μόνος γὰρ ἦδεθ', ὥς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁπότε προτείνειάν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

ΓΡΑΤΣ.

ὄξειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδὺ με.

1020

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νῆ Δία.

ΓΡΑΤΣ.

τὸ βλέμμα δ' ὥς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἡπίστατο
γρᾶς καπρώσης τὰφόδια κατεσθίειν.

ΓΡΑΤΣ.

ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ', ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,

1025

φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεί.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τί γάρ ποιήσει, φράζε, καὶ πεπράζεται.

ΓΡΑΤΣ.

ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι, νῆ Δία,

1030 τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
ἢ μὴδ' ὅτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιον ἔστ' ἔχειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκουν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

ΓΡΑΤΣ.

ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἶται.

ΓΡΑΤΣ.

ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

1035 οὐκ· ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΓΡΑΤΣ.

διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ἂν τηλία.

ΓΡΑΤΣ.

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,

οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·

1040 ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

φαίνεται.

στέφανόν γε τοι καὶ διὰδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀσπάζομαι.

ΓΡΑΤΣ.

τί φησιν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχὺ γε, νῆ τὸν οὐρανόν.

ΓΡΑΤΣ.

τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος, ἧς ὕβριζομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ὠρακέναι.

1045

ΓΡΑΤΣ.

ποίου χρόνου ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθές ἦν;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
μεθύων γάρ, ὥς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

ΓΡΑΤΣ.

οὐκ· ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὦ Ποντοπόσειδον, καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὀυτιδῶν ὅσας ἔχει.

1050

ΓΡΑΤΣ.

(ᾠ, ᾠ.) τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερ'.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εὖ μέντοι λέγει.

εἰάν γάρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθήρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

βούλει διὰ χρόνον πρὸς με παῖσαι;

1055

ΓΡΑΤΣ.

ποῦ, τάλαν;

NEANIAΣ.

αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα.

ΓΡΑΤΣ.

παιδιὰν τίνα;

NEANIAΣ.

πόσους ἔχεις ὀδόντας;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἀλλὰ γνώσομαι

κἄγωγ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως, ἢ τέτταρας.

NEANIAΣ.

ἀπότισον· ἓνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡΑΤΣ.

1060 ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

NEANIAΣ.

ὄναιο μέντ' ἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει·

εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,

1065 ὅψει κατὰδὴλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.

ΓΡΑΤΣ.

γέρον ἀνὴρ ὢν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

NEANIAΣ.

πειρᾶ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιθίων
ἐφάπτεταί σου, λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

ΓΡΑΤΣ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὦ βδελυρὲ σὺ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

μὰ τὴν Ἐκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ', ὧ νεανίσκ', οὐκ ἔω τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην.

1070

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί κατηγορεῖ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

εἶναι σ' ὑβριστὴν φησὶ, καὶ λέγειν, ὅτι
„Πάλαί ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.“

1075

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸ τί;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αἰσχυρόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν·
νῦν δ' ἀπιδι χαίρων ξυλλαβὼν τὴν μείρακα.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιόις ἴσως
εἶναι μετ' αὐτῆς.

1080

ΓΡΑΤΣ.

ὁ δ' ἐπιτρέψων ἔστι τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἂν διαλεχθεῖην διεσπλεκωμένην
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ὁμως δ', ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἡξίους
1085 πίνειν, ξυνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα.

NEANIAΣ.

ἀλλ' ἐστὶ κομιδῇ τρυῆ παλαιὰ καὶ σαπρά.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

NEANIAΣ.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ', οὓς ἔχω.

ΓΡΑΤΣ.

1090 ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.

NEANIAΣ.

ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσεμι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θάσσει, μὴ φοβοῦ.

οὐ γὰρ βιάσεται.

NEANIAΣ.

πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.

ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίπτουν χρόνον.

ΓΡΑΤΣ.

βιάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσερχομαι.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

1095 ὥς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον,
ὥσπερ λεπὰς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδὴ.)

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ, ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ,
ΧΡΕΜΥΛΟΣ, ΓΡΑΥΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

ΕΡΜΗΣ.

σέ τοι λέγω,

ὁ Καρίων, ἀνάμεινον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὗτος, εἴπ' ἐμοὶ,

1100

σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτως σφόδρα;

ΕΡΜΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνέωξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχὺ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἴτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαντόν, εἴτα τὴν ὕν.

1105

ΚΑΡΙΩΝ.

εἴπ' ἐμοὶ,

τί δ' ἐστίν;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Ζεὺς, ὃ πόνηρε, βούλεται,
 ἐς ταυτὸν ὑμᾶς ξυγκυκήσας τρυβλίον,
 ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

ΚΑΡΙΩΝ.

1110 ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
 ἀτὰρ διὰ τί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
 ἡμᾶς;

ΕΡΜΗΣ.

ὅτι ἡ δεινότατα πάντων πραγμάτων
 εἶργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν
 ὁ Πλούτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
 1115 οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν
 ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δι', οὐδέ γε
 θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἥτιον μέλει.
 ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

σωφρονεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

1120 πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίαις
 πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνοῦντιαν, μέλι,
 ἰσχάδας, ὅσ' εἰκὸς ἐστὶν Ἑρμῆν ἐσθίειν.
 νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβιάδην ἀναπαύομαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχον;

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος, τοῦ ἔν τετραδί πεπεμμένου.

1125

ΚΑΡΙΩΝ.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μήτην καλεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κωλῆς, ἧς ἐγὼ κατήσθιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀσκωλιάζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

ΕΡΜΗΣ.

σπλάγχνων τε θερμοῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.

1130

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐδὲν σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;

ΚΑΡΙΩΝ.

εἴ τοι δέει γ', ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.

1135

ΕΡΜΗΣ.

εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικόν,
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἐνδον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔκφορα.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
 1140 ὑφέλοι, ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποιοῦν αἶε.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς, ᾧ τοιχωρύχε.
 ἦκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡΜΗΣ.

ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἄν κατήσθιες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοὶ,
 1145 ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.

ΕΡΜΗΣ.

μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
 ἀλλὰ ξύνοικον, πρὸς θεῶν, δέξασθ' ἐμέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτ', ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς, ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολὺ.

ΚΑΡΙΩΝ.

1150 τί δέ; ταῦτο μολεῖν ἄστειον εἶναι σοι δοκεῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πατρὶς γὰρ ἐστὶ πᾶς, ἢν' ἄν πρῶττη τις εὔ.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δῆτ' ἄν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὦν;

ΕΡΜΗΣ.

παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἰδρῦσασθ' ἐμέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' Ἐμπολαῖον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν

1155

Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλὰ Δόλιον τοῖνυν.

ΚΑΡΙΩΝ.

Δόλιον; ἥμιστά γε.

οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' Ἡγεμόνιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεθ' ἔτι.

1160

ΕΡΜΗΣ.

Ἐραγώνιος τοῖνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;

Πλούτῳ γὰρ ἔστι τοῦτο συμφορώτατον,

ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικοὺς.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὥς ἀγαθόν ἔστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·

οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.

1165

οὐκ ἐτις ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ

σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγραφθαι γράμμασιν.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ πλῦνέ γε

αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
 1170 ἢ εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῆς.

ΙΕΡΕΥΣ.

τίς ἂν φράσεις ποῦ ὅτι Χρεμύλος μοι σαφῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί δ' ἐστίν, ὦ βέλτιστε;

ΙΕΡΕΥΣ.

τί γὰρ ἄλλ', ἢ κακῶς;

ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
 1175 καὶ ταῦτα τοῦ Σωτήρος ἱερεὺς ὢν Διός.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦ δ' αἰτία τίς ἐστίν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

ΙΕΡΕΥΣ.

θῦεν ἔτ' οὐδεὶς ἄξιόϊ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίτος οὐνεκα;

ΙΕΡΕΥΣ.

ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
 ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἤκων ἔμπορος
 1180 ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς· ὁ δέ τις ἂν
 δίκην ἀποφυγῶν· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιχεῖτό τις,
 καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς
 θῦει τοπαράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
 πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

1185 οὐκ οὐν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις;

ΙΕΡΕΥΣ.

τὸν οὖν Δία τὸν Σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἑάσας, ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

θάρ' ὄφει. καλῶς ἔσται γάρ, ἣν θεός θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ Σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἦκων.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

1190

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περιμένε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἰδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδύτω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σὺ.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάννυ μὲν οὖν.

1195

δοῶν ταῦτα χοῆ.

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

ΓΡΑΥΣ.

εἰγὼ δὲ τί ποιῶ;

ΧΡΕΜΤΛΟΣ.

τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεόν
ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἤλθες αὐτῇ ποικίλα.

ΓΡΑΥΣ.

ὦν δ' οὐνεκ' ἤλθον;

ΧΡΕΜΤΑΟΣ.

1200

πάντα σοι πεπραγμένα.

ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἐσπέραν.

ΓΡΑΤΣ.

ἀλλ' εἴ γε μέντοι, νῆ Δι', ἐγγυᾶ σὺ μοι
ἤξειν ἐκεῖνον ὥς ἐμ', οἷσω τὰς χύτρας.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτῶν τὰναντία
1205 αὐταὶ ποιοῦσι. ταῖς γὰρ ἄλλαις μὲν χύτραις
ἢ γραῦς ἔπεσ' ἀνωτάτω· ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραδὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτοις ἄδοντας
ἔπεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Πρεσβύτες τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος, διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς, δεῖται τοῦτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο, τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ, τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, καὶ μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ, διαλέγεται. ἐκλυθείσης δὲ τῆς διατριβῆς, οἱ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτεν, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἄερα, προσέει δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι Χοροῦ· καὶ, φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους, ἀποκατασταῖσαι πρὸς τοὺς θεατὰς, περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτες διδασκόμενος ἐν τῷ φανερωῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελοιοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱόν, συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαχόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν

δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος, ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον, ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ, ὡς κατωρθωκότος, εὐωχεῖ παραλαβὼν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδός, βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδός, ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν νύων ἀντιτύπτεσθαι, ὑπερλαγὼν διὰ τὴν πρὸς τὸν νύον σύγκρουσιν ὁ γέρον, κατασκάπτει καὶ ἐμπύρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δράμα τῶν πάντων δυνατῶς πεποιημένων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Στρεψιάδου.

ΜΑΘΗΤΑΙ Σωκράτους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΟΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΟΔΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ Πασίου.

ΑΜΥΝΙΑΣ δανειστής.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ,
ΘΕΡΑΠΩΝ, ΜΑΘΗΤΗΣ, ΣΩΚΡΑ-
ΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰοῦ, ἰοῦ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρούνοσ ἦκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. 5
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν οὔνεκα,
ὅτι οὐδὲ κολάσαι ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστός οὔτοις νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέσεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. 10
ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι. --
Ἄλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν, δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χορῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν νύον. ὁ δὲ κόμην ἔχων,
ἱππάζεται τε, καὶ ξυνωρικεύεται, 15
ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
δορῶν ἄγουσαν τὴν σεκήνην εἰκάδας.
οἱ γὰρ τόχοι χοροῦσιν. — ἄπτε, παῖ, λύχνον,

κἄνφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,
 20 ὅπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσσμαι τοὺς τόκους.
 φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾱ.
 τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾱ; τί ἐχρησάμην;
 ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας.
 εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

25 Φίλων, ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακόν, ὃ μ' ἀπολώλεκεν.
 ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθένδων ἱππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πόσους δρόμους ἔλα' τὰ πολεμιστήρια;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους. --
 30 ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
 τρεῖς μναῖ διφθρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ', ὦ μὲλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
 ὅτε καὶ δίκας ὥφληκα, χ' ἄτεροι τόκου
 35 ἐνεχυράσεσθαι φασιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔτεδόν, ὦ πάτερ,
 τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἴασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί μς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σὺ δ' οὖν κἀθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἔσθ' ὅτι
εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέφεται. —
φεῦ.

40

εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστοι' ἀπολέσθαι κακῶς,

ἥτις με γῆμαι πῆρε τὴν σὴν μητέρα.

ἔμοι γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,

εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκὴ κείμενος,

βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.

45

ἔπειτ' ἔγηναι Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους

ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὦν, ἐξ ἄστεος,

σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ταύτην ὅτ' ἐγάμου, ξυγκατεκλινόμην ἐγὼ,

ὄζων τρυγός, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας·

50

ἢ δ' αὖ, μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,

δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.

οὐ μὴν ἐρῶ γ', ὥς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

ἐγὼ δ' ἂν, αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ,

πρόφασιν, ἔφασκον· ὦ γύναι, λίαν σπαθαῖς.

55

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΕΨΙΑΔΗΣ.

οἷμοι· τί γὰρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;

δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

διατί δῆτα κλαύσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- 60 ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων. --
 Μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
 ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ γαστῇ,
 περὶ τοῦ νόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδοροῦμεθα.
 ἥ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξάνθιππον, ἢ Χάριππον, ἢ Καλλιππίδην.
 65 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
 τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'. εἴτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυνέβημεν, καὶ θέμεθα Φειδιππίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
 "Όταν σὺ μέγας ᾖν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 70 ὥσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων — ἐγὼ δ' ἔφην.
 "Όταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
 ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος --
 ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγους,
 ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 75 νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ
 μίαν εὖρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾷ,
 ἦν, ἣν ἀναπεῖσω τουτονὶ, σωθήσομαι.
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δῆτ' ἂν ἡδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιοι; πῶς;
 80 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὲς τὴν δεξιάν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδοί. τί ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἴπ' ἐμοὶ, φιλεῖς ἐμέ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶν τοῦτον τὸν Ἴππιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἴππιον.

οὕτως γὰρ ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν.

ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,

ὦ παῖ, πιθοῦ.

35

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔκστρεψον ὥς τάχιστα τοὺς σαιτοῦ τρόπους,

καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἅ' ἢ ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

λέγε δὴ, τί κελεύεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ τί πείσεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πείσομαι,

90

νῆ τὸν Διόνυσον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δεῦρό νῦν γ' ἀπόβλεπε.

ὄρας τὸ θύριον τοῦτο καὶ τὸ κίδιον;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὄρα. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν εἶδόν, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.

ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἱ τὸν οὐρανὸν

95

λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὥς ἔστιν πνιγεύς·
 καὶ ἔστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος· ἡμεῖς δ' ἀνθρώποι.
 οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια καὶ δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

100 εἰσὶν δὲ τίνες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·
 μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε καὶ γασθοί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αἰβοῖ· πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
 τοὺς ὠχρῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
 ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

105 ἦ, ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴλης νήπιον.
 ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρώων ἀλφίτων,
 τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἵππικην.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν, μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γ' ἐμοὶ
 τοὺς Φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

110 ἔθ', ἀντιβολῶ σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
 ἐλθὼν διδάσκου.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶναι παρ' αὐτοῖς φασὶν ἄμφω τῷ λόγῳ,
 τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
 τούτοις τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα

νικῶν λέγοντα φασὶ τὰδικώτερα.

115

ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ὃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν πιθοίμην. οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας, τὸ χροῶμα διακεκναισμένους.

120

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρα, μὰ τὴν Δήμητρα, τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὐτ' αὐτὸς, οὐθ' ὁ ζῦγιος, οὐθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

125

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι·
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς, διδάξομαι
αὐτὸς, βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρον ὦν, καμπιλήσμων, καὶ βραδὺς,
λόγων ἀκριβοῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἱτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

130

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας. τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀμαθής γε, νῆ Δι', ὅστις οὕτως σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάεττις,

135

καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῷ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἶπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦ ἐξημβλωμένου.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

140 ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νυν ἐμοὶ θαρσύνων. ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ
ἦκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

λέξω. νομίσαι δέ σε ταῦτα χοῦ μυστήρια.
ἀνῆρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης

145 ψύλλαν, ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρὺν,
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτροσε;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

δεξιότατα.

κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
150 ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὴν πόδε·
κῆτα ψυγείῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπόλυσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπιότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

τί δῆτ' ἂν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
155 φρόντισμα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀνῆρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήτιος,
ὅποτερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ᾔδειν, ἢ κατὰ τοῦ ῥόπουγιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἦτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος
στενόν· διαλέπτου δ' ὄντος αὐτοῦ, τὴν προὴν
βίαν βαδίζειν εὐθὺ τοῦ ῥόπουγιου.

160

ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν προκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σάλπιγξ ὁ προκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεκτερεύματος.
ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

165

ΜΑΘΗΤΗΣ.

πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφ' ἡρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

170

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
καὶ τὰς περιφορὰς, εἴτ' ἄνω κεληρότος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχισεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἦσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

175 ἐχθρὸς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶεν. τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμήσατο;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαιστράς θοιμάτιον ὑφείλετο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Γ
180 τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θανμάζομεν;
ἄνοιγ', ἄνοιγ' ἀνύσας, τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην.
μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡρόκλεις. ταυτὲ ποδαπὰ τὰ θηρία;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

185 τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
αἰτῶ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βολβοὺς ἄρα

ζητοῦσι. μὴ νῦν τοῦτ' ἔτι φροντίζετε.

190 ἐγὼ γὰρ οἶδ', ἔν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

τί δ' ἄρ' οἶδες δρῶσιν, οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὗτοί γ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάραντον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήπω γε, μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμὸν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἴπ' ἐμοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Ἀστρονομία μὲν αὕτη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ δέ, τί;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Γεωμετρία.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

γῆν ἀναμετρεῖσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πότῃ τὴν κληρουχικήν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ τὴν ξύμπασαν.

195

200

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄσπεϊον λέγεις.

205 τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον,

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὀρᾷς;

αἶδε μὲν Ἀθῆναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.

ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὥς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀιτικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

210 καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οἱ μοὶ δημόται;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἐνταῦθ' ἔνεισιν· ἡ δέ γ' Εὐβοί', ὡς ὀρᾷς,

ἡδὲ, παρατέταται μακρὰ πόρῳ πάνυ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

ἀλλ' ἡ Λακεδαιμίων ποῦ'στιν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὅπου'στιν; αὐτῇ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

215 ὥς ἐγγύς ἡμῶν. τοῦτο μέγα φροντίζετε,

ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρῳ πάνυ.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἷόν τε, νῆ Δι'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἰμώξεσθ' ἄρα.

φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνῆρ;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς αὐτός;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Σωκράτης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σώκρατες.

ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

220

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτός μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σώκρατες,

ὦ Σωκρατίδιον.

Λ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς, ὦ φήμερε;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρῶτον μὲν ὅ τι δοῖς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

225

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ ταρῆος τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,

ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς; εἵπερ --

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γάρ ἂν ποτε

ἔξευρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα

λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὁμοιον ἀέρα·

230

εἰ δ' ἂν χαμαὶ τῶν κατώθεν ἐσκόπουν,

οὐκ ἂν ποθ' εὖρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βία
 ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φρονίδος.
 πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

235

τί φῆς;

ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἱκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
 ἴθι νῦν, κατὰβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὥς ἐμέ,
 ἵνα μ' ἐκδιδάξης, ὥνπερ οὖνεκ' ἐλήλυθα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἤλθες δὲ κατὰ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.

240 ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων,
 ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικῇ, δεινὴ φαγεῖν.

ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,

245 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ', ὃν τιν' ἂν
 πράττη μ', ὁμοῦμαι, σοὶ καταθήσειν, τοὺς θεοὺς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποίους θεοὺς ὁμαῖ σὺ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
 ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ δ' ἅψ' ὁμνυτ', ἡ

σιδαρείοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

250 βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,

αὐτὸ ἐστὶν ὁρθῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νὴ Δί', εἴπερ ἐστὶ γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μάλιστα γε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ κάθηνται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τουτοῖν τοίνυν λαβὲ

255

τὸν στέφανον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἴτα δὴ τί κερδανῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

λέγειν γενήσεται τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας.

260

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γ' ἐμέ.
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὐφημεῖν χορὴ τὸν πρεσβύτερον, καὶ τῆς εὐχῆς ὑπα-
κούειν.

ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτρητ' Ἀἴορ, ὅς ἔχεις τὴν γῆν με-
τέωρον,

265 λαμπρός τ' Αἰθῆρ, σεμναὶ τε θεαὶ Νεφέλαι βροντη-
σικέραυνοι,

ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποιναι, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τοὐτὶ πτύξωμαι, μὴ κατα-
βρεχθῶ.

τὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον'
ἔχοντα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπί-
δειξιν,

270 εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κά-
θησθε,

εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε
Νύμφαις.

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέης ἀρύτεσθε
πρόχουσιν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετε, ἢ σκόπελον νιφόμεντα Μί-
μαντος.

ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χα-
ρεῖσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

275

ἄεναοι Νεφέλαι
ἄρθῶμεν φανεραὶ,

δροσεράν φύσιν εὐάγητοι,
πατρὸς ἀπ' Ὀκεανοῦ βρονταχέος
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
δενδροκόμους, ἵνα

280

τηλεφανεῖς σκοπιάς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀλδομένην ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελεύδοντα βαρὺβρομον.

ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ-

285

κάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαισιν ἀνγαῖς.

ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον,
ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα

τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

290

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἠκούσατέ μου κα-
λέσαντος.

ἦσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέ-
πτου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀντα-
ποπαρδεῖν

πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πε-
φόβημαι.

καὶ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, καὶ μὴ θέμις ἐστὶ, χε-
σεῖω.

295

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μὴ σκώψεις, μηδὲ ποιήσεις, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμο-
νες οὗτοι·

ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος
ᾄοιδαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

παρθένοι ὁμβροφόροι,
ἔλθωμεν λιπαράν

300 χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρῳ γᾶν
Κέκροπος ὀφόμεναι πολυήρατον,
οὗ σέβας ἄρῃήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος

305 ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοὶ θ' ὑπερφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερῶταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν

310 θυσίαι, θαλῖαι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις·
ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομίᾳ χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρὺβρομος αὐλῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἰς, ὧ
Σώκρατες, αὖται,
315 αἱ φθεγζάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν Ἡρῶνά τινές
εἰσιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἦκιστ', ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ ἀνδρά-
σιν ἀργοῖς,
αἵπερ γινώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέ-
χουσι,

καὶ τερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ χροῦσιν, καὶ κατά-
ληψιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγγε' ἡ ψυχὴ μου
πεπύτηται,

καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενο-
λεσχεῖν,

320

καὶ γνωμίδι γνῶμην νύξας ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
ὥστ', εἴ πως ἐστίν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐπι-
θυμῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

βλέπε νυν δευρὸ πρὸς τὴν Πάργην· ἤδη γὰρ ὁρῶ
κατιούσας

ἡσυχὰ ταύτας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρε, ποῦ; δεῖξον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χωροῦσ' αὐταὶ πάννυ πολλὰ
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὐταὶ πλάγναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί τὸ χοῆμα, 325

ὥς οὐ καθορῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

παρὰ τὴν ἔσοδον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

διαθρῶ νυνὲ μόλις ἤδη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημῶς κολο-
κύνταις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δί', ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι. πάντα γὰρ ἤδη κα-
τέχουσι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδης, οὐδ' ἐνό-
μιζες.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

330 μὰ Δί', ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμεν καὶ
καπνὸν εἶναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ, μὰ Δί', οἷσθ' ὅτι ἡ πλείστοις αὐταὶ βόσκουσι
σοφιστὰς,

θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομή-
τας,

κυκλίων τε χορῶν ἁσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωρο-
φένακας·

οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἄργους, ὅτι ταύτας μουσο-
ποιοῦσι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

335 ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταίγλαν δαΐον
δρῶν,

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, προημαίνουσας
τε Θυέλλας,

εἰτ' ἀερίους, διερούς, γαμπούς οἰωνοὺς, ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν. εἰτ' ἀντ' αὐ-

τῶν κατεπιόντων
κεοτρῶν τεμάχη μεγάλην, ἄγαθᾶν, κρέατ' ὀρνίθια
κιχηλῶν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι, 340
εἶπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;

οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε, ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
κοῦχ' ἢ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν. αὗται δὲ ῥίνας
ἔχουσιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρωμαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νῦν ταχέως ὅ τι βούλει. 345

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρου ὁμοίαν,
ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· καὶ ἢ μὲν ἴδωσι
κομήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου,

σκόπτουσαι τὴν μαρίαν αὐτοῦ, Κενταύροις ἤκασαν
αὐτίας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἄρ' ; ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμων
να, τί δοῶσιν ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὑποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγέ-
νοντο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὖται τὸν ῥίψασπιν
χθρὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγέ-
νοντο.]

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

355 καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγέ-
νοντο γυναῖκες.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

χαίρετε τοίνυν, ὧ δέσποινα· καὶ νῦν, εἴπερ τινὲ
κἄλλω,
εὐρανομήκη ῥήξατε κἄμοι φωνήν, ὧ παμβασίλειαι.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ', ὧ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φι-
λομούσων,

[σὺ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ· φράζε πρὸς ἡμᾶς
ὅ τι χρῆζεις.

360 οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωρο-
σοφιστῶν,

πλὴν ἢ Προδίκω· τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὐ-
νεκα· σοὶ δέ,

ὅτι βροενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τῷ φθαλμῷ
παραβάλλει,

ἄνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, καὶ ῥ' ἡμῖν σευρο-
προσωπεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος· ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνόν, καὶ
τερατῶδες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὗται γάρτοι μόναι εἰσὶ θεαί· τᾶλλα δὲ πάντ' ἐστὶ
φλύαρος. 365

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ
θεός ἐστι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσει; οὐδ' ἔστι Ζεὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί λέγεις σὺ;
ἀλλὰ τίς ὤει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον
ὑπάντων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὗται δὴ που· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ δι-
δάξω.

φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τε-
θέασαι; 370

καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυκτὶ λόγῳ εὖ προσ-
έφυσας.

καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνου
οὐρεῖν.

ἀλλ', ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ
τετρεμαίνειν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

375 αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ, ὃ πάντα σὺ τολμῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οἴαν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ, ἀναγκασθῶσι φέ-
ρεσθαι,

κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα
βαρεῖαι

εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε
φέρεισθαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

380 ἦχιστ'· ἀλλ' αἰθέριος δῖνος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθη,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασι-
λεύων.

αὐτὰρ οὐδέν τω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς
μ' ἐδίδαξας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἤκουσάς μου, τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι
φημί,

ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότη-
τα,

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρει τουτὶ τῷ χρη̃ πιστεῦειν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπὸ σαυτοῦ γ', ὥς σε διδάξω. 385
ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς, εἴτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκοῦ-
γησε;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιῇ γ' εὐθύς μοι, καὶ
τετάραιται,
χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέ-
κραγεν·

ἀτρέμας πρῶτον πάξ, κα̃τα παπαῖξ ἐπάγει, κα̃πειτα
παπαππάξ. 390
χῶτιαν χέζω, κομιδῇ βροντῇ παπαπαππάξ, ὥσπερ
ἐκεῖναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέ-
πορδας·

τὸν δ' αἴερα τόνδ', ὅντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς
μέγα βροντᾶν;

ταῦτ' ἄρα καὶ τὸ νόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ
ὁμοίω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν ἂν φέρεται, λάμπων πυρί;
τοῦτο δίδαξον. 395
καὶ καταφρυγεὶ βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περι-
φλύει.

τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἦσ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρ-
κους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Καὶ πῶς, ὦ μῶρε οὐ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέ-
ληνε,

εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων' ἐνέ-
πρησεν,

400 οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ'
εἰς' ἐπίορκοι.

ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει, καὶ Σούνιον ἄκρον
Ἀθηνῶν,

καὶ τὰς δρυς τὰς μεγάλας· τί παθῶν; οὐ γὰρ δὴ
δρυς ἐπιόρκεϊ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἔστιν δῆθ'
ὁ κεραυνός;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατα-
κλεισθῇ,

405 ἔνδοθεν αὐτὰς, ὥσπερ κύστιν, φυσᾷ· καὶ πειθ' ὑπ'
ἀνάγκης

ρήξας αὐτὰς, ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατα-
καίων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δι', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τοῦτ' ἐποτὲ Δια-
σίοισιν.

ᾧπων γαστέρα τοῖς ξυγγενέσιν, καὶ τ' οὐκ ἔσχω ἀμε-
λήσας·

ἢ δ' ἀνεφυσᾷτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλαλήσασα πρὸς αὐτὸν 410
τὸν φθαλμὸν μου προσετίλησεν, καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας, ἄνθρωπε, παρ'
ἡμῶν,
ὥς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσῃ,
εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαίπωρον
ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἰστοῦς, μήτε βα-
δίζων, 415
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει, καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων.
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικῶν πράττων καὶ βουλευὼν, καὶ τῇ γλώττῃ πολε-
μίζων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στερόφας, δυσκολοκοίτου τε με-
ρίμνης, 420
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρουσιβίου γαστροδὸς καὶ θυμβρεπι-
δείπνου,
ἀμέλει θαρόων, οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρ-
χοιμ' ἄν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ' ὅτι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα, πλὴν
ἅπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ, καὶ τὰς Νεφέλας, καὶ τὴν γλῶττιαν,
τρία ταυτί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

425 οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ'
ἂν ἀπαντῶν·

οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην
λιβανωτόν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγε νῦν ἡμῖν, ὃ τι σοι δοῶμεν, θαρσύνων· ὥς οὐκ
ἀτυχήσεις,
ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάννυμφον,
430 τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σιαδίοισιν
ἄριστον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τολοιπόν γ'
ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτῳ
ἐπιθυμῶ.
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας
διολισθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

435 τεύξει τοίνυν, ὦν ἱμεῖρεῖς. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρσύνων τοῖς ἡμετέροις προ-
πόλοισι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δράσω τοῦθ', ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὃς
 μ' ἐπέτριψε.

νῦν οὖν χρήσθων, ὅ τι βούλονται.

τουτὶ τό γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν

440

παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,

αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δαίρειν·

εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,

τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω

445

θρασὺς, εὐγλωττός, τολμηρός, ἔτης,

βδελυρός, ψευδῶν ξυγκολλητής,

εὐρησιεπής, περίτριμμα δικῶν,

κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,

μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζών,

κέντρων, μιαρὸς,

450

στρόφισ, ἀργαλέος, ματινολοιχός.

ταῦτ' εἰ με καλοῦσιν ἀπαντῶντες,

δρῶντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν·

κεῖ βούλονται, νῆ τὴν Δήμητρί,

ἐκ μοῦ χορδὴν

455

τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡΟΣ.

λῆμα μὲν πάρεστι τῷδ' ἐγὼ

οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὥς

ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ, κλέος οὐρανόμηκες

ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

460

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί πείσομαι;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ

ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

465 ἄρά γε τοῦτ' ἂν ἐγώ
ποτ' ὄψομαι;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστε γε σοῦ πολλοὺς
ἐπὶ ταῖσι θύραις
ἂεὶ καθῆσθαι,

470 βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε,
καὶ ἐς λόγους ἐλθεῖν,
πράγματα, κἀντιγραφάς,
πολλῶν ταλάντων
ἄξια σῇ φρενὶ,

475 συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτερον, ὅτι περ μέλλεις, προ-
διδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειροῦ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἐν' αὐτὸν εἰδὼς, ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
480 ἤδη πὲρ τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ βραχέα σου πνυθῆσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δύο τρόπων, νῆ τὸν Δία:

ἦν μὲν γ' ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·
εἰάν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.

485

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ'· ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀμέλει, καλῶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε νῦν, ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσεις.

490

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.
δέδοικά σ', ὥς πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέει.
φέρε' ἴδω, τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τύπτομαι·

κἄπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι·
εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν, δικάζομαι.

495

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἴθι νῦν, κατάθου θοιμάτιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἡδίκηκά τι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐχὶ φωβάσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

500 κατὰθου. τί ληρεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί.

ἦν ἐπιμελὴς ὦ, καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδέν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἷμοι κακοδαίμων, ἡμιθνής γενήσομαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

505 οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοί,
ἀνύσας τι, δευρὸ θᾶπτον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐς τὸ χεῖρὲ νυν

δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὥς δέδοικ' ἐγὼ
εἴσω καταβαίνων, ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χώρει· τί κυπτάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΧΟΡΟΣ.

510 ἀλλ' ἴθι χαίρων, τῆς ἀνδρείας
οὕνεκα ταύτης.

εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,

515 νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
πράγμασι χρωτίζεται,

καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Ω θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἔλευθέρως
 τᾶληθῇ, νῆ τὸν Διόνυσον, τὸν ἐκθρέψαντά με.
 οὕτω νικήσαιμι γ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός, 520
 ὥς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς,
 καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
 πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
 ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 ἡτήθεις, οὐκ ἄξιος ὢν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι 525
 τοῖς σοφοῖς, ὧν οὐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμᾶς ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
 ἐξότου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
 ὃ σῶφρων τε χῶς καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
 καὶ γὰρ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοῦκ ἐξῆν πώροι τεκεῖν, 530
 ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως, καὶ παιδεύσατε,
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
 νῦν οὖν, Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην, ἡδ' ἡ κωμῳδία
 ζητοῦσ' ἦλθ', ἣν πού τιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς. 535
 γινώσεται μὲν, ἣν περ ἴδῃ, τᾶδε λφου τὸν βύστρουχον
 ὥς δὲ σῶφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ'· ἥ τις πρῶτα μὲν
 οὐδὲν ἦλθε ὄραψα μένη σκύτινον καθεμμένον,
 ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἡ γέλως.
 οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν· 540
 οὐδὲ πρεσβύτης ὃ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα.
 οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ'· οὐδ' Ἰοῦ, Ἰοῦ, βοᾷ·
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθε.
 καὶ γὰρ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητής, οὐ κομῶ, 545

- οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἑξαπατῆν, δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων
 ἀλλ' αἰὲν καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιὰς.
 ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαις εἰς τὴν γαστέρα,
 550 κοῦκέτ' ἐσαῦθις γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ.
 οὔτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ἐπέρβολος,
 τοῦτον δέλαιον κολετρῶς αἰὲν καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπόλις μὲν τὸν Μαριζῆν πρῶτιστον παρείλκυσε
 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἴππείας κακὸς κακῶς.
 555 προσθεῖς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃ, τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν
 Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
 εἴθ' αὐθις Ἑρμιππος ἐποίησεν εἰς Ἐπέρβολον.
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρεΐδουσιν εἰς Ἐπέρβολον,
 τὰς εἰκὸς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
 560 ὅστις οὖν τοῦτοισι γελαῖ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνῃσθ' εὐρήμασιν,
 ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- Ἐπιμέδοντα μὲν θεῶν
 Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
 565 πρῶτα μέγαν κικλήσκω.
 τὸν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
 γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς
 θαλάσσης ἄγχιον μοχλευτήν.
 καὶ μεγαλόνυμον ἡμέτερον πατέρ',
 570 Διθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων.
 τὸν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
 λάμπροισ ἀκτῖσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς,

ἐν θνητοῖσι τε, δαίμων.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε. 575
 ἡδίκημέναι γὰρ ὑμῖν, μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
 δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 αἵ τινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότ' ἢ βροντῶμεν, ἢ ψεκάζομεν. 580
 εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγὸνα
 ἡνίχ' ἤρξεισθε στρατηγόν, τὰς ὁφρὺς ξυνήγομεν,
 καὶ ποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐφύαγῃ δι' ἀστραπῆς·
 ἢ σελήνῃ δ' ἐκλέλοιπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος,
 τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας, 585
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς,
 αἵ τ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥαδίως διδάξομεν. 590
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
 εἴτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
 αὐθις ἐς τὰρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἔξημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἀναξ 595
 Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτρων·
 ἦ τ' Ἐφέσου μάκκιρα πάγχρυσον ἔχεις
 οὔκον, ἐν ᾧ κόραι
 σὲ Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·

ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·

Παρθασίαν θ' ὃς κατέχων
πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
605 Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστής Διόνυσος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμῶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἢ Σελήνη ξυντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι, καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
610 εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμὴν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας, ἐξιόντας ἐσπέρας·
Μὴ πρῶν, παῦ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.
615 ἄλλα τ' εὖ δραῖν φησὶν· ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὅς θῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
ὥστ' ἀπεικεῖν φησὶν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε,
ἡνίκα ἂν ψευσθῶσι δείπνου, καὶ πίωσιν οἶκαδε,
τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
620 καὶ θ', ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀσπαστίαν,
ἡνίκα ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον', ἢ Σαρπηδόνα,
σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'. ἂν θ' ὦν λαχὼν Ἰπέρ-
βολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, καὶ πεῖθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
625 ἰὼν στέφανον ἀφηρεῖθι. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ Σελήνην ὥς ἄγειν χορὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἰέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδέ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήσιμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέλησται, πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει, τὸν ἀσκάντην λαβών.

630

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἐῷσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρυεις.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀνύσας τι κατὰ θου, καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοῦ.

635

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μαι θάνειν,
ὣν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἴπ' ἐμεῖ.
πότῃ περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε

640 ὑπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίῳ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ'· ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἤγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμικτέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις, ὦ νῆρωπε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περίδου νῦν ἐμοὶ,

645 εἰ μὴ τετράμετρον ἐστὶν ἡμικτέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἐς κόρακας· ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ὀυθμῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ὀυθμοὶ πρὸς τ' ἀλφίτα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πρῶτον μὲν εἶναι κομπὸν ἐν ξυνουσίᾳ·

650 εἶτ' ἐπαίειν ὁποῖός ἐστι τῶν ὀυθμῶν

κατ' ἐνόπλιον, ἡμίποϊος αὖ κατὰ δάκτυλον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς ἄλλος ἂντὶ τουτουῖ τοῦ δακτύλου;

πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

655 ἄγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐ γάρ, ὦ ζυρε,
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δέ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐκεῖν', ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν·
τῶν τετραπόδων ἅτι' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρῶνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἷδ' ἔγωγε πᾶρῶν', εἰ μὴ μαίνομαι.
κρίος, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρούων.

660

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄρῳς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν, καλεῖς
ἀλεκτρούονα κατὰ ταυτὸ, καὶ τὸν ἄρῶνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; φέρε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς; ἀλεκτρούων καὶ ἀλεκτρούων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δέ πῶς με χρή καλεῖν;

665

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλεκτρούαιναν· τὸν δ' ἕτερον, ἀλέκτορα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλεκτρούαιναν; εὖγε, νῆ τὸν Ἀέρα·

ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφισώσω σου κύκλω τὴν κάρδυπον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

670 ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον
ἄρῳνα καλεῖς, θήλειαν οὖσαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ
ἄρῳνα καλῶ γὰρ κάρδοπον;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μάλιστα γε·
ὥπερ γε καὶ Κλεωνύμων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; φράσον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταυτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

675 ἀλλ', ὦ γὰρ, οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμω·
ἀλλ' ἐν θυσίᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
ὑτάρ τολοιπὸν πῶς με χορὴ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν καρδόπην θήλειαν ὀρθότερον λέγεις.
680 ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
ἅτι' ἄρῳν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεια.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἷδ' ἔγωγ', ἃ θήλε' ἐστίν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπὲ δὴ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄρῳνα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μυρία.

685

Φιλόξενος, Μιλησίας, Ἀμυνίας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ', ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' εἰσὶ οὐκ ἄρῳνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρῳν' ἐν ὑμῖν ἐστίν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὸν Ἀμυνία;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅπως ἂν; ὦδ'ι. Δεῦρο, δεῦρ', Ἀμυνία.

690

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄρῳς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐ στρατεύεται;

ἀτὰρ τί ταῦθ', ἃ πάντες ἴσμεν, μανθάνω;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδέν, μὰ Δί'· ἀλλὰ κατακλινεῖς δευροῖ --

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δοῶ;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

695

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ', εἴπερ γε χρη,
χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακοδαίμων ἐγὼ,
οἶαν δίκην τοῖς κόρῃσι δώσω τήμερον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

700 φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει·
πάντα τρόπον σεαυτὸν
στρόβει πυκνώσας·
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον
πέσης, ἐπ' ἄλλο πῆδα
705 νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω
γλυκύθυμος ὁμμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἱατταταῖ, ἱατταταῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί πάσχεις; τί κάμνεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
710 δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαυδάπτουσιν,
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττιουσιν,
715 καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς, ὅτ' ἐμοῦ

φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,

φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς;

καὶ πρὸς τοῦτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,

φρουρῶς ἔδων

ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγώ;

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τί περιλειφθῆσεται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπολεῖ κάκιστ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ', ὦ γὰθ', ἀπόλωλ' ἀγρίως.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.

εὐρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός,

κἄπειρόλημ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι

ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε νῦν, ἀθρήσω πρῶτον, ὃ τι δοῖ, τουτονί.
οὗτος, καθεύδεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, ᾧ μὲν οὐκ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχεις τι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ Δί', οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν πάνν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐδὲν γε, πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

735 οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξευρεῖν λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀκήκοας μυριάκις, ἅ' γὼ βούλομαι.

περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

740 ἴθι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα.
ὁρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι τάλας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔχ' ἀτρέμα· καὶ ἀπορῆς τι τῶν νοσημάτων,
ἀφείς ἀπελθε· κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐθις ἐς αὐτὸ, καὶ ζυγώθρισον.

745

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον --

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί, ὦ γέρον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἐπίδειξον αὐτήν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί·

γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ προάμενος Θειταλήν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δι
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κατὰ τηροίην ἔχων --

750

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ' ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ τι;

εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τίη τί δή;

755

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτι κατὰ μῆνα τὰ ρύθρια δανείζεται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἰ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἶπ' ἐμοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

760 ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

μὴ νῦν περὶ ταυτὸν ἔλκε τὴν γνώμην αἰεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἄερα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνην τοῦ ποδός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐρηξ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
765 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποιᾶν τινά;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἐώρας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανή,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἀπιουσι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τὴν ὕαλον λέγεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔγωγε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε, τί δῆτ' ἔν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰ ταύτην λαβὼν,
770 ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω στας ὥδε πρὸς τὸν ἥλιον,

τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

σοφῶς γε, νῆ τὰς Χάριτας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμ', ὥς ἡδομαι,

ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάσπασον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸ τί;

77⁵

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φανυλότατα καὶ ῥᾶστ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ δὴ λέγω.

εἰ πρόσθεν ἔτι μιῷς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.

780

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ'· ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὕθλεις· ἄπερὸς. οὐκ ἂν διδασκάλειν σ' ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οτιή τέ; ναί, πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

785 ἄλλ' εὐθὺς ἐπιλήθαι σύγ', ἅτ' ἂν καὶ μάθῃς.
επει, τί δὴ γε πρῶτον ἐδιδάσκου; λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν, ἐν ᾗ ματιόμεθα μέντοι τ' ἄλφита;
οἵμοι· τίς ἦν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
790 ἐπιλησμοτάτον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἵμοι· τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἄλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλευόμεν,
795 εἴ σοί τις υἱὸς ἐστὶν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαντοῦ μαρθάνειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄλλ' ἔστι μοί γ' υἱὸς καλὸς τε καὶ γαστός·
ἄλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μαρθάνειν. τί δ' ἐγὼ πάθω;

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἐπιτρέπεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγαῖ,
800 καὶ ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἅτ' ἀρ' ἐμεταίμι γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλῃ,

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελθῶν τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρα γ' αἰσθάνει πλεῖστα

δι' ἡμᾶς ἀγάθ' ἀντίχ'

805

ἔξω μόνας θεῶν;

ὥς ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶ

πάντα δοῦν, ὅσ' ἂν κελεύῃς.

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,

καὶ φανερώς ἐπηρεζομένου

810

γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι

ταχέως φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοι-

αὐθ' ἐτέρως τρέψεσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ,
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣ
ΛΟΓΟΣ, ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Οὐ τοι, μὰ τὴν Ὀμίχλην, ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
815 ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε· τί χοῖμα πάσχεις, ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ γ', ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,
τὸν Δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτονί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

820 τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐνθυμούμενος,
ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκᾳ.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
καὶ σοι φράσω προῦγμ' ὃ σὺ μαθὼν, ἀνῆρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

825 ἰδοὺ· τί ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ῥήμοσας νῦν νῆ Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔγωγ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὄρα' οὖν, ὥς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν.

οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζένε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλὰ τίς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δίνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αἰβοῦ, τί ληρεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τίς φησι ταῦτα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σωκράτης ὁ Μήλιος,

καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχνη.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,

ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐστόμει,

καὶ μὴδὲν εἶπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς,

καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν, ὑπὸ τῆς φειδωλίας,

ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,

οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δέ

ὥσπερ τεθνεῶτός μου καταλύνει τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

840 τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
γνώσει δὲ σαντὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχὺς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οἴ μοι· τί δρᾶσω, παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
845 πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μαρίαν αὐτοῦ φράσω;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἴπ' ἐμοί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρούνα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καλῶς γε· ταυτηγὶ δέ, τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρονόν·

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄμφω ταυτό. καταγέλαστος εἶ.

850 μὴ νυν τολοιπόν. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἄλεκτρούαναν· τουτιονὶ δ', ἄλεκτορα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄλεκτρούαναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ,
εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς Γηγενεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

χ' ἀτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκίστοτε,

ἐπελανθανόμην ἂν εὐθύς ὑπὸ πλῆθους ἐτῶν. 855

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τίς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὦ νόητε σύ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὥσπερ Περικλῆς, εἰς τὸ δεῖον ἀπώλεσα.

ἀλλ' ἔθι, βιάδιζ', ἴωμεν. εἴτα τῷ πατρὶ 860

πειθόμενος ἐξάμαρτε· καὶ γὰρ τοί ποτε

οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,

ὃν προῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἑλιαστικόν,

ὅτ' ἐπριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἦ μὴν σύ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθήσει. 865

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὖ γ', ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο, δεῦρ', ὦ Σώκρατες,

ἔξελθ'. ἄγω γὰρ σοι τὸν υἱὸν τουτονι,

ἄκοντ' ἀναπείσας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νηπύτιος γὰρ ἔστ' ἔτι,

καὶ τῶν γε κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αὐτὸς τρίβων εὔης ἂν, εἰ κρέμαίῳ γε. 870

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἰδοὺ κρέμαί. ὥς ἡλίθιον ἐφθέγγετο,

καὶ τοῖσι χείλεσιν διερῶνῃκόσι.

875 πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφρευξιν δίκης,
ἢ κλῆσιν, ἢ χάνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ἑπέρβολος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀμέλει, δίδασκε. θυμόσοφός ἐστιν φύσει.
εὐθύς γέ τοι, παιδάριον ὦν τυννουτορί,
ἐπλάττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,
880 ἁμαξίδας τε σκυτῖνας εἰργάζετο,
καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει, πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τῷ λόγῳ μαθήσεται,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
ὅς, τ' ἄδικα λέγων, ἀνατρέπει τὸν κρείττονα.
885 εἰάν δέ μῃ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο γοῦν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει τὸ μέλος τοῦ Χοροῦ.)

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

890 χῶρει δευρὶ, δεῖξον σαντὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἔθ' ὅποι χρήξεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

λόγος.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἵππων γ' ὦν.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλὰ σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί σοφὸν ποιῶν;

895

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐκ· ἀλλὰ σοφοὺς.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

εἰπὲ, τί ποιῶν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τὰ δίκαια λέγων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλ' ἀνατρέψω

900

ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
πάνυ φημὶ δίκην.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐκ εἶναι φής;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

φέρει γὰρ, ποῦ ἔστιν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

παρὰ τοῖσι θεοῖς.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

905

πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν, τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

αἰβοῖ· τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακὸν· δότε μοι λεκάνην.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τυφογέρων εἴ, κῆνάρμοστος.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καταπύγων εἴ, κῆναίσχυντος —

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

910

ρόδα μ' εἴρηκας.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ βωμολόχος —

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

κρίνεσι στεφανοῖς.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ πατραλοίας.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

χρυσῷ πάντων μ' οὐ γιγνώσκεις.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐ δῆτα προτοῦ γ'· ἀλλὰ μολύβδῳ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Θρασὺς εἰ πολλοῦ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

915

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

διὰ σέ δέ φοιτῶν

οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίους,
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

αὐχμεῖς αἰσχροῦς.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.

920

καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ὃ μοι σοφίας, ἥς ἐμνήσθης.

925

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ὃ μοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς θ',
ἥ τις σε τρέφει,

λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οὐχὶ διδάξεις τοῦτον, Κρόνος ὢν.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

εἵπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρεὶ,
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκήσαι.

930

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλῃς.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

935

ἀλλ' ἐπίδειξαι, σὺ τε, τοὺς προτέρους
ἅτι' ἐδίδασκες· σὺ τε τὴν καινὴν
παιδεύουσιν· ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν
ἀντιλεγόντων, κρίνας φοιτᾷ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

κἄγωγ' ἐθέλω.

ΧΟΡΟΣ.

940

φέρε, τίς λέξει πρότερός γ' ὑμῶν;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τούτῳ δώσω· καὶ ἐκ τούτων,
ὧν ἂν λέξη, ῥηματίοισιν
καινοῖς αὐτὸν καὶ διανοίαις

κατατοξεύσω.

945

τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγκρῦξῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὸ φθαλιῶ
κεντούμενος, ὥς περ ὑπ' ἀνθροπῶν,
ὑπὸ τῶν γινωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δείξεται τὸ πισύνω

950

τοῖς περιδεξίοισι
λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ

γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων
ἁμείνων φανήσεται.

νῦν γὰρ ἅπας ἐνταῦθα κίνδυνος
ἀνεῖται σοφίας,

955

ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
ἔστιν ἄγων μέγιστος.

ἀλλ', ὥ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς
στεφανώσας,

ῥῆξον φωνήν, ἥ τινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν
εἰπέ.

960

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὥς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη
νερόμιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδέν
ἀκοῦσαι.

εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἄθροους, καὶ κριμνώδη κα-
τανίφοι.

965

εἰτ' αὖ προμαθεῖν ἕσμ' ἐδίδασκεν, τὼ μὲν μὴ ξυν-
έχοντας,

ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ τηλέπορον τι βόα-
μα,

ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέ-
δωκαν.

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειν τινα
καμπήν,

αὐτὸς δείξας, ἐν θ' ἁρμονίαις χιᾶζων ἢ σιφριάζων,

970

οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγίαν ταύτας τὰς δυσκολο-
κάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὥς τὰς Μούσας ἀφα-
νίζων.

ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προσ-
βαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπη-
νές·

975 εἴτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενους ξυμπῆσαι, καὶ
προνοῆσαι

εἰδῶλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
ἤλειψατο δ' ἂν τοῦ μφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν
τότ' ἂν, ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χροῦς, ὥσπερ μήλοισιν,
ἐπὶ ἵππῳ.

οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνήν, πρὸς τὸν
ἐραστήν,

980 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγέων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐβλά-
διζεν.

οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥα-
φανίδος,

οὐδ' ἂν ἀνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν, οὐδὲ σέ-
λινον,

οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὴν πόδ'
ἐναλλάξ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀρχαῖά γε καὶ Λιπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
985 καὶ Κηκίδου καὶ Βουφονίων.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἢ ἢ μὴ παιδεύσεις
ἐθρεψε.

σύ δέ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις ἐν-
τετυλίχθαι.

ὥστε μ' ἀπ' ἀγχεσθ', ὅταν, ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις
δέον αὐτοὺς,

τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς Τριτο-
γενείας.

πρὸς ταῦτ', ὅ μαιράκιον, θαρρόων ἐμὲ τὸν κρείττω
λόγον αἰροῦ.

990

καρπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν, καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, καὶ σκώπτῃ τίς σε,
φλέγεσθαι.

καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
προσιούσι.

καὶ μὴ περὶ τοὺς σαντοῦ γονέας κακοεργεῖν, ἄλλο
τε μηδέν.

αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀνα-
πλάττειν.

995

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα
κεχηρῶς,

μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
θρασυθῆς.

μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετόν καλέ-
σαντα

μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.

ΔΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1000 εἰ ταῦτ', ὃ μείρακιον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον,
τοῖς Ἰπποκράτους νίεσιν εἵξεις, καὶ σε καλοῦσι βλι-
τομάμαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθής ἐν γυμνασίοις δια-
τρίψεις,

οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', οἷά
περ οἱ νῦν,

οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξ-
επιτρίπτου.

1005 ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιῶν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀπο-
θρέξεις,

στεφανωσάμενος καλὰ μὲν λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλι-
κιώτου,

σμίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λεύκης φυλ-
λοβολούσης,

ἥρος ἐν ὧρα χαίρων, δότιαν πλάτανος πετέλα ψιθυ-
οῖζι.

ἦν ταῦτα ποιῆς, ἅ γὰρ φράζω,

1010 καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
ἔξεις αἰεὶ στήθος λιπαρόν;

χροιάν λαμπράν, ὧμους μεγάλους,

γλῶττιαν βαιάν, πυγὴν μεγάλην,

πόσθην μικράν· ἦν δ', ἅπερ οἱ νῦν,

1015 ἐπιτηδεύης, πρῶτα μὲν ἔξεις

χροιάν ὠχράν, ὧμους μικροὺς,

στήθος λεπτόν, γλῶττιαν μεγάλην,

πυγὴν μικράν, κωλὴν μεγάλην,

ψήφισμα μακρόν· καὶ σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι, 1020
τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν· καὶ πρὸς τούτοις
τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοςύνης ἀναπλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ καλλίπυργον σοφίαν
κλεινοτάτην ἐπασκῶν, 1025
ὥς ἡδὺ σου τοῖσι λόγοις
σῶφρον ἐπεστὶν ἄνθος.
εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ
τότε ζῶντες, ἡνίκα ἦς,
τῶν προτέρων· πρὸς γοῦν τάδ', ὦ κομπο- 1030
πρεπῇ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὥς
εὐδοκίμηκεν ἀνῆρ.

δεινὸν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἶπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ, καὶ μὴ γέλῳτ' ὀφλήσεις. 1035

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα, καὶ πεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.
ἐγὼ γάρ ἦτιων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρόωτιστος ἐπενόησα
καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖσι δίκαις τὰναντί' ἀντιλέξαι. 1040
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰροῦμενον τοὺς ἥτιονας λόγους, ἔπειτα νικῶν.
σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν, ἥ πέποιθεν, ὥς ἐλέγξω·
ὅστις σε θερμοῦ φησὶ λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων, ψέγεις τὰ θερμὰ λουιρὰ; 1045

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

οτιη̄ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφικτον.
καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ'
ἄριστον

ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόρους ποιεῖ-
σαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1050 ἐγὼ μὲν οὐδέν· Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ποῦ ψυχρὰ δῆτα πάποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκείνα
ἃ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λαλοῦντων
πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαι-
στρας.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1055 εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινω
εἰ γὰρ πονηρόν ἦν, Ὀμηρος οὐδέ ποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν, οὐδέ τοὺς σοφοὺς ἀπαν-
τας.

ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὸν μὲν
οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν· ἐγὼ δὲ φημί.
1060 καὶ σωφρονεῖν αὐτὸν φησι χρῆναι. δύο κακῶ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πάποτ' εἶδες ἤδη
ἄγαθόν τι γειόμενον; φράσον, καὶ μὲ ἐξέλεγξον
εἰπών.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαι-
ραν.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ἐπέρβολος δ' ἐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ 1065
εἴληφε διὰ πονηρίαν· ἀλλ', οὐ μὰ Δί', οὐ μάχαιραν.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ τὴν ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὄχετ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβρι-
στής,

οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·
γυνὴ δὲ σιναμωρομένη χαίρει. σὺ δ' εἰ κρόνιππος. 1070
σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῇ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἂν νῆστιν· ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοιτᾶβων, ὄψων, πότων, κιχλι-
σμῶν.

καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἶεν. πάρεμι' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας. 1075
ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, καὶ ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν,
αὐτοχὺς γὰρ ἦν τύχης ἁλούς, τὰδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὡς οὐδὲν ἡδίκησας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν. 1080
καὶ κείνος ὡς ἥτιων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.

καίτοι σὺ, θνητὸς ὢν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ δ', ἣν ὁφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρα τε τιλθῇ;

ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1085 ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί δ᾽ ἔρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

φέρε δὴ μοι φράσον.

Ξυνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

1090 ἔξ εὐρυπρώκτων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

πεῖθομαι.

τί δαί; τραγωδοῦς ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἔξ εὐρυπρώκτων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

εὖ λέγεις.

καὶ δημαγωγοῦς ἐκ τίνων;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἔξ εὐρυπρώκτων.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἄρα δ᾽ ἦτ'

1095 ἔγνωκας, ὥς οὐδὲν λέγεις;

καὶ τῶν θεατῶν ὑπότεροι πλείους, σκόπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

καὶ δὴ σκοπῶ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί δὴθ' ὁρᾷς;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

πολὺ πλείονας, νῆ τοὺς θεοὺς,
τοὺς εὐρυπρώκτους. τουτοῦ γοῦν οἶδ' ἐγὼ,
κίχκεινονι, καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

1100

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

τί δὴτ' ἐρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ἡττήμεθ'. ὦ κινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν, δεξασθέ μου
θοιμάτιον, ὥς
ἐξαντομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δῆτα; πότερον τοῦτον ἐπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

1105

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ', ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα,
οἶαν δικιδίοις. τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον, οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

1110

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὠχρόν μὲν οὔν, οἴμαι γε, καὶ κακοδαίμονα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χωρεῖτε νῦν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οἶμαι δέ σοι

ταῦτα μεταμελήσειν.

ΧΟΡΟΣ.

- 1115 Τοὺς κριτάς, ᾧ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
 ὠφελῶς ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.
 πρῶτα μὲν γάρ, ἣν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὧρα τοὺς ἄγρους,
 ὕσμεν πρότοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
 εἴτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
 1120 ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιᾶζειν, μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
 ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν, οὔσας θεάς,
 προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,
 λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
 ἥνικ' ἂν γὰρ αἰτ' ἐλᾷαι βλαστάνωσ', αἰτ' ἀμπελοι,
 1125 ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
 ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσμεν· καὶ τοῦ τέγους
 τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις ξυντρίψομεν.
 καὶν γὰρ ποτ' αὐτὸς, ἢ τῶν συγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
 ὕσμεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ὕσως βουλήσεται
 1130 καὶν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον, ἢ κρῖναι κακῶς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ,
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΠΑΣΙΑΣ,
ΜΑΡΤΥΣ, ΑΜΥΝΙΑΣ,
ΧΟΡΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πέμπτη, τετράς, τρίτῃ, μετὰ ταύτην δευτέρα·

εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν

δέδοικα, καὶ πέφρικα, καὶ βδελύττομαι,

εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔστ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ.

πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,

1135

θείς μοι πρυτανεῖ, ἀπολεῖν με φησὶ κἄξολεῖν,

ἔμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου·

ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,

τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες. — οὗ φασιν ποτέ

οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λαιδοροῦσί με,

1140

ὥς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαι φασὶ μοι.

νῦν οὖν δικαζέσθων. ὀλίγον γάρ μοι μέλει,

εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.

τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.

παῖ, ἡμὶ, παῖ, παῖ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

1145

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
 χρη γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
 καὶ μοι τὸν νῖδον, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
 ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1150 μεμάθηκεν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὖ γ', ὦ παμβασιλεῖ Ἀπαιόλη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὥστ' ἀποφύγοις ἄν, ἦν τιν' ὅν βούλῃ, δίκην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πολλῶ γε μᾶλλον, καὶ παρήσαν χίλιοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

βοάσομαι γ' ἄρα τὰν ὑπέροτονον βοάν.

1155

ἰὼ, κλάει', ὦ βολοστάται,
 αὐτοί τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τόκων.
 οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσεσθ' ἔτι·

οἷος ἐμοὶ τρέφεται

τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,

1160

ἄμφηκει γλώττη

λάμπων, πρόβδος ἐμός,

σωτήρ δύμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,

λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν·

ὃν κάλεσον τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.

1165

ὦ τέκνον, ὦ παῖ, παῖ,

ἐξέλθ' οἴκων· αἷς σοῦ πατρός.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅδ' ἐκεῖνος ἀνὴρ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄπιθι σὺ λαβών.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰὼ, ἰὼ, τέκνον,

ἰοῦ, ἰοῦ.

1170

ὥς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χοοῖαν ἰδών.

νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἴ πρῶτον ἐξαργητικός,

κἀντιλογικός, καὶ τοῦτο τοῦ πιχώριον

ἄτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σὺ; καὶ δοκεῖν

ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ', οἷδ' ὅτι·

1175

ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀπικὸν βλέπος.

νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φοβεῖ δὲ δὴ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔνῃ γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰς ἣν γε θήσιν τὰ προτιανεῖα φασί μοι.

1180

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀπολοῦντ' ἂρ' αὖθ' οἱ θέντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως

μὲν ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἂν γένοιτο;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πῶς γάρ; εἰ μήπερ γ' ἄμα
αὐτὴ γένοιτο γράυς τε καὶ νέα γυνή.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1185 καὶ μὴν νερόμισται γ'.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς, ὃ τι νοεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ μὲν οὐδὲν πω πρὸς ἔννην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐκεῖνος οὔν τὴν κλῆσιν εἰς δὺ ἡμέρας
1190 ἔθηκεν, εἷς τε τὴν ἔννην τε καὶ νέαν,

ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νουμηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵνα δὴ τί τὴν ἔννην προσέθηκεν;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἵν', ὦ μέλες,

παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ

πρότερον, ἀπαλλάττουινθ' ἐκόντες· εἰ δὲ μὴ

1195 ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ

ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ, ἀλλ' ἔννη τε καὶ νέα;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν·
 ἴν' ὥς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιατο,
 διὰ τοῦτο προὔτένθουσιν ἡμέρᾳ μιᾷ.

1200

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὖ γ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
 ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
 ἀριθμὸς, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορῆς νενησμένοι;
 ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονι,
 ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μοῦγκώμιον.

1205

Μάκαρ, ὦ Στρεψιάδες,
 αὐτὸς τ' ἔφυς, ὥς σοφὸς,
 χ' οἶόν τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις,
 φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι,
 χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες,
 ἥνικ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
 ἀλλ' εἰσαγαγὼν σε βούλομαι
 πρῶτον ἐστιάσαι.

1210

ΠΑΣΙΑΣ.

εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι μὲν προῖέναι;
 οὐδέποτε γ'. ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθύς τότε
 ἀπερυσθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα.
 ὅτι τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
 ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
 ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τοῦτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
 ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχνῶ
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —

1215

1220

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς οὐτοσί,
 L

ΠΑΣΙΑΣ.

ἔς τὴν ἔννην τε καὶ νέαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μαρτύρομαι.

ὅτι ἐς δὺ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χορήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

τῶν δώδεκα μηνῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνούμενος

1225 τὸν ψαρόν ἵππον.

/ ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵππον; οὐκ ἀκούετε,

ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικὴν;

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ, νῆ Δί', ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο

Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

ΠΑΣΙΑΣ.

1230 νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρκος εἶναι διανοεῖ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς,

ἵν' ἂν κελεύσω γώ σε;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοὺς ποίους θεούς;

ΠΑΣΙΑΣ.

τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δία,

καὶ προσκαταθείην γ', ὥστ' ὁμόσαι, τριώβολον. 1235

ΠΑΣΙΑΣ.

ἄπόλοιο τοίνυν ἐνεκ' ἀναιδεΐας ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄλλοι διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.

ΠΑΣΙΑΣ.

οἴμ', ὥς καταγελαῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔξ χοῦς χωρήσεται.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐ τοι, μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, καὶ τοὺς θεοὺς,
ἔμοῦ καταπροίξει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

θαυμασίως ἦσθην θεοῖς.

1240

καὶ Ζεὺς γελοῖος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

ΠΑΣΙΑΣ.

ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

ἀλλ' εἴτε γ' ἀποδώσεις τὰ χρήματ', εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον, ἀποκρινάμενος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχε νῦν ἥσυχος.

ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.

1245

ΠΑΣΙΑΣ.

τί σοι δοκεῖ δρᾶσιν;

ΜΑΡΤΥΣ.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῦ 'σθ' οὗτος ὧ παιτῶν με τὰργύριον; λέγε,
τουτὶ τί ἐστι;

ΠΑΣΙΑΣ.

τοῦθ' ὅτι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον, τοιοῦτος ὢν;
 1250 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
 ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐχ, ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναι.
 οἴκουν ἀνύσας τι θᾶπτον ἀπολιταργιεῖς
 ἀπὸ τῆς θύρας;

ΠΑΣΙΑΣ.

ἄπειμι· καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
 1255 θήσω πρυτανεῖ', ἥ μηκέτι ζώην ἐγώ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
 ὅτιν' ἄλυσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1260 ἔα·

τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνηῶν; οὐ τι πού
 τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δ'; ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
 ἀνὴρ κακοδαίμων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπώλεσας.

1265

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δαί σε Τληπόλεμός ποί' εἴργασται κακόν;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τὰν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν νῖόν ἀποδοῦναι κέλευσον, ἄλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

1270

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ' ;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἂ δανείσατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον, καὶ τοὺς θεοὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτια ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄρου καταπεσών;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ληροῖ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

1275

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σὺν ἔσθ' ὅπως σὺ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δαί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

σύ δέ, νῆ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαι γ' ἐμοί,
εἰ μὴ ποδώσεις τὰρχυρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κάτειπε νῦν,

1280 πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
ὔειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἔλκειν κάτωθεν ταυτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερόν, οὐδ' ἐμοὶ μέλει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰρχυρίον δίκαιος εἶ,
1285 εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰρχυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,
πλέον πλέον τὰρχυρίον αἰεὶ γίγνεται,

1290 ὑποφύοντος τοῦ χρόνου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καλῶς λέγεις.

τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἔσθην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καῖτα πῶς

αὕτη μὲν, ὧ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται,
ἐπιρρόγούντων τῶν ποταμῶν, πλείων; σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
φέρει μοι τὸ κέντρον.

1295

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἔλας, ὧ σαμφόρα;

ΑΜΤΝΙΑΣ.

ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄξεις; ἐπὶ σ' ἄλλῳ,

1300

κεντῶν ὑπὸ τὸν προκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ,
αὐτοῖσι τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΧΟΡΟΣ.

οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων. ὁ γὰρ

γέρον ὃδ' ἐρασθεῖς

1305

ἀποστερηῆσαι βούλεται

τὰ χρήμαθ' ἅ' δανείσατο.

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερόν τι λήψεται

προᾶγμ', ὃ τοῦτον ποιήσει

τὸν σοφιστήν, ὧν πανουργεῖν

1310

ἤρξατ', ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.

οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν, ὅπερ

πάλαι ποτ' ἐζήτει,

1315

εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
γνώμας ἐναντίας λέγειν
τοῖσιν δικαίοις,
ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
οἷσπερ ἂν ξυγγένηται,
καὶ λέγει παμπόνηρα.

1320

ἴσως δ', ἴσως βουλήσται
καὶ φωνὴν αὐτὸν εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ,
ΧΟΡΟΣ, ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ,
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰού, ἰού.

ὦ γείτονες, καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἶμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα.

1325

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φήμ', ὦ πάτερ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁρᾷθ' ὁμολογοῦνθ', ὅτι με τύπτει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ μάλα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρῶχε.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αὐθίς με ταυτὰ ταῦτα, καὶ πλείω λέγεις.

ἄρ' ἴσθ', ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακὰ;

1330

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ λακκόπρωκτε,

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πάτιε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν πατέρα τύπτεις.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

καὶ ποφανῶ γε, νῆ Δία,

ὥς ἐν δίκη σ' ἔτυπον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μιαρῶτατε,

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκη;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

1535 ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ σὺ νικήσεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πολὺ γε καὶ ῥαδίως.

ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγων βούλει λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποίοιν λόγων;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τὸν κρείττον', ἢ τὸν ἥτιονα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐδιδασάμην μέντοι σε, νῆ Δί', ὦ μέλε,

1540 τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτί γε

μέλλεις μ' ἀναπεῖθαι, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν

τὸν πατέρα τύπτεσθαι' σὺν ὑπὸ τῶν υἱέων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἶομαι μέντοι σ' ἀναπεῖθαι, ὥστε γε

οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ὃ τι καὶ λέξεις ἀκούσαι βούλομαι.

1345

ΧΟΡΟΣ.

σὸν ἔργον, ὧ πρεσβῦτα, φροντίζεις, ὅλη
τὸν ἄνδρα κρατήσεις·

ὥς οὗτος, εἰ μὴ τῷ πεποιθεῖν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.

ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τὸ
λήμ' ἐστὶ τῶν θρώπου.

1350

ἀλλ', ἐξ οὗτου τοπρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι.

ἦδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δρώσεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἤρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,

ἐγὼ φράσω. 'πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,

1355

πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα

ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη·

ὃ δ' εὐθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶναι ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν,

ἤδειν τε πίνονθ', ὥσπερ εἰ κήχους γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ γὰρ τότε εὐθὺς χρὴν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε καὶ

πατεῖσθαι,

1360

ἤδειν κελεύονθ', ὥσπερ εἰ τέτιγας ἐστιῶντα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον, οἷά περ νῦν·

καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητὴν.

κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὁμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον.

ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτόν, ἀλλὰ μυθόγνην λαβόντα,

1365

τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κἀθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·

Ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,

ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν·
 κῆντιαῦθα πῶς οἶεσθές μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
 1370 ὁμῶς δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην· Σὺ δ' ἄλλὰ τούτων
 λέξον τι τῶν νεωτέρων αἵτ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
 ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὥς ἐκίνει
 ἀδελφός, ὃ' λείκισκε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
 ἐγὼ δ' ἔτ' οὐκ ἠνέσχόμην· ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
 1375 πολλοῖς κακοῖς καὶ σχροῖσι· κἄτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
 ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
 κἄπειτ' ἔφλα με, κἄσπόδει, κἄπνιγε, κἄπέτριβεν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ οὖν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
 σοφώτατον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σοφώτατόν γ' ἐκείνον; ὦ, τί σ' εἶπω;
 1380 ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Δί', ἐνδίκως γάρ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς δικαίως; ὅστις, ὃ' ναίσχυντε, σ' ἐξέθρεψα,
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
 εἰ μὲν γε βροῦν εἵποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
 μαμμῶν δ' ἂν αἰτήσαντος, ἡκόν σοι φέρων ἂν ἄστον·
 1385 κακκῶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἄγὼ λαβῶν θύ-
 ραῖς,

ἐξέφερον ἂν, καὶ προὔχομην σε. σὺ δ' ἐμὲ νῦν
 ἀπάγχων

βοῶντα, καὶ κεκραγόςθ', ὅτι
 χεζήτιόνην, οὐκ ἔτλης

ἔξω ἔξενεγκεῖν, ὃ μισροῦ,
Θύραξέ μ', ἀλλ' ἀποπνεύμενος
αὐτοῦ ποίησα κακῶν.

1390

ΧΟΡΟΣ.

οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδᾶν, ὃ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέριμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐρεβίνθου.

1395

σὸν ἔργον, ὃ καινῶν ἐπὶ κινήτῃ καὶ μοχλευτῇ,
πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὥς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὀμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἑξαμαρτεῖν.
νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερί-

1400

μναις,

1405

οἶμαι διδάξειν, ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵππευε τοίνυν, νῆ Δί', ὥς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐκεῖσε δ', ὅθεν ἀπέσχισάς με, τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

1410

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

εἰπὲ δὴ μοι,

οὐ καὶ μέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
 τύπτοντ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' εὐτ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν;
 πῶς γάρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρηὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
 1415 τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε καὶ γῶ.
 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίη δὴ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦτοργον εἶναι.
 ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἄν, ὥς δις παῖδες οἱ γέροντες,
 εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ νέους τι κλάειν,
 1420 ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἤτιον δίκαιον αὐτούς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πᾶσχειν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ οὐν ἀνὴρ, ὃ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον, ἦν τοπροῦτον,
 ὥσπερ σὺ καὶ γῶ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
 ἤτιον τί δῆτ' ἔξεστι καὶ μοι καὶνὸν αὖ τολοιπὸν
 1425 θεῖναι νόμον τοῖς νέοις, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
 ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν, πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
 ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
 σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρονόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ,
 ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
 1430 ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρονόνας ἅπαντ' αἰμιεῖ,
 οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον, καὶ πὶ ξύλου καθ' ἑυδαίς;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ ταυτὸν, ὦ τὰν, ἐστὶν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν ποτ' αἰ-
τιάσει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ πῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός ἐμ' ἐγὼ κολάζειν·
σὺ δ', ἣν γένηται σοι, τὸν υἱόν.

1435

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἣν δὲ μὴ γένηται,
μᾶτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγγανὼν τεθνήξει;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·

καί μοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τᾶπιεικῇ.

κλᾶειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἔστ', ἣν μὴ δίκαια δοῶμεν.

1440

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

σκέψαι δὲ χ' ἄτεράν ἐτι γνώμην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν, ἃ νῦν πέπον-
θας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; δίδαξον γὰρ, τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελή-
σεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τὴν μητέρ', ὥσπερ καὶ σέ, τυπτήσω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί φῆς; τί φῆς σύ;

1445

τοῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί δ', ἣν ἔχων τὸν ἥτιω
 λόγον, σὲ νικήσω λέγων,
 τὴν μητέρ' ὥς τύπτειν χρεών;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ'; ἣν ταυτὶ ποιῆς,

1450 οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν

ἐς τὸ βάραθρον μετὰ Σωκράτους,
 καὶ τὸν λόγον τὸν ἥτιω.

ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,
 ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.

ΧΟΡΟΣ.

1455 αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἷτιος,
 στρέψας ἑαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύσατε,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε;

ΧΟΡΟΣ.

1460 αἰεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ', ὅταν τινὰ
 γινῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστήν πραγμάτων,
 ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν,
 ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μοι, πονηρὰ γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.

οὐ γὰρ μ' ἐχρῆν τὰ χροῆμαθ', ἅ' δανεισάμην,

1465 ἀποστρεφῆν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,

τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν, καὶ Σωκράτην
ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', οἱ σε καὶ ἐξηπάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ναὶ, ναὶ, καταιδέσθῃτι Πατρῶν Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδοὺ γε Δία Πατρῶν. ὥς ἀρχαῖος εἶ.

Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔστιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἔστιν γ', ἐπεὶ

Δίνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακώς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἐξελήλακ'. ἀλλ' ἐγὼ τότε ὥομην
Δία τουτονὶ τὸν δῖνον. ὃ μοι δεῖλαιος,
ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἐνταῦθα σαντῷ παραφρόνει, καὶ φληνάφα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οἷμοι παρανοίας· ὥς ἐμαινόμεν ἄρα,
ὅτ' ἐξεβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτην.

ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μηδέ μ' ἐπιτρίψης· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία.

καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκιάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

ὁρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐὼν δικολόγος·

- 1485 ἄλλ' ὥς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο, δεῦρ', ὦ Ξανθία,
 κλίμακα λαβὼν ἔξελθε, καὶ σμινύην φέρων,
 καὶ περὶ ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
 τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
 1490 ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
 ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην·
 καὶ γὰρ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
 ἐμοὶ ποιήσω, καὶ σφόδρα γ' εἴς' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ἰοῦ, ἰοῦ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- 1495 σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἵεναι πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ἄνθρωπε, τι ποιεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὃ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐκεῖνος, οὐπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

- 1500 ἀπολεῖς, ἀπολεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
 ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
 ἦ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεόν, δὴ πὶ τοῦ τέγους;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οἷμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

1505

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακτανθήσομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον,

καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔδραν;

δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὐνεκα,

μάλιστα δ' εἰδὼς, τοὺς θεοὺς ὥς ἡδέκουν.

1510

ΧΟΡΟΣ.

ἡγεῖσθ' ἔξω. κεχόρευται γὰρ μετρίως τόγε τήμερον
ἡμῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διώνυσός ἐστι μετὰ Θεράποντος Ξανθίου δι' Εὐριπίδου πόθον εἰς Αἰδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον, πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρασχεῖν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, δι' ὧν καὶ αὐτός, ὅτε ἐποίησε τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, ὥχeto, καὶ ὀλίγα περὶ τῶν Τραγικῶν διαλεχθεὶς, ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίης, διὰ τὸ μὴ συμμεμαχηκέναι εἰς τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς, πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιέρχεται. ὁ δὲ Διώνυσος δοὺς διώβολον περᾶ, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις, καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Αἰδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων, οἳ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ, καὶ τὸν Ἰακχὸν ἄδοντες, ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται· ὃ τε Διώνυσος μετὰ τοῦ Θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τοῦτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χιμιάζονται. εἶτα μέντοι γε πρὸς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφασσαν παρελθόν-

τες, ἄλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι, καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι, ἡ ἄτερων τινῶν, πρὸς τὴν Ἀθηναίων διαλέγεται πόλιν. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος, μονόκωλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρειαγεται γὰρ Αἰσχύλος Εὐριπίδῃ περὶ τῆς τραγωδίας διαλεγόμενος· τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου τὸ πρωτεῖον παρὰ τῷ Αἰδῇ ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος τὸν Διόνυσον αὐτοῖς ἀκροατὴν, ἕκαστος αὐτῶν λόγους ποιεῖται πολλούς· καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βύσανον οὐκ ἀπιθάνως, ἑκάτερον κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πάνυ πεποιημένων. ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. τοῦ μετὰ Ἀντιγένη, ἐπὶ Αθηναίων. Φιλωνίδης ἐπεγράφη καὶ ἐνίκα· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ Παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίταρχος. οὐ δεδήλωται μὲν, ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις. καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Πρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΗΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ.

ΕΤΡΙΗΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΗΡΑΚΛΗΣ,
ΝΕΚΡΟΣ, ΧΑΡΩΝ, ΧΟΡΟΣ
ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς αἰεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὅ τι βούλει γε, πλήν „πιέζομαι.“
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάννυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

5 μηδ' ἕτερον ἀστειῶν τι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πλήν γ' „ὥς θλίβομαι.“

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δαί; τὸ πάννυ γέλοιον εἶπω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

θαρόσων γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ νῆ Δία,
ῥεῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεταβαλλόμενος τὰν ἀφορον ὅτι χεζητιᾶς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μήθ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;

10

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω ἔξμεῖν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν, ὥνπερ Φρύνιχος
εἶωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, καὶ μεψίαις,
σκευηφοροῦσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμωδίᾳ;

15

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ νῦν ποιήσης· ὥς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἑναυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὐτοσὶ,
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ.

20

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, νίδς Σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γὰρ φέρω ἑγώ;

25

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ;

ΞΑΝΘΙΑΣ

φέρων γε ταυτί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τίνα τρόπον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

βαρέως πάνυ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ

οὐκουν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὐίος φέρει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ δῆθ' ὃ γ' ἔχω γὼ καὶ φέρω, μὴ τὸν Δι' οὐ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

30 οὐκ οἶδ'. ὃ δ' ὤμος οὕτωσ' πιέζεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν,

ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαιμόνων. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τ' ἄν σε κοκύνειν ἂν ἐκέλευον μακρά.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

35 κατὰβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας

ἤδη βαδίζων εἰμι τῆσδ', οἱ προῦτά με

ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ. ἦμι, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὥς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἴπ' ἐμοί, τουτὶ τί ἦν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὁ παῖς.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί ἐστίν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ ἐνεθυμήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὸ τί;

40

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὥς σφόδρα μ' ἔδεισε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία, μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, δύναμαι μὴ γελᾶν.
καί τοι δάκνω γ' ἐμαυτὸν. ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ δαιμόνιε, πρόσσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἶμι' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὄρῳν λεοντῆν ἐπὶ κροκοπτῷ κειμένην.

45

τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπεβάτενον Κλεισθένει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ ναυμάχησας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ', ἢ τρισκαίδεκα.

50

ΗΡΑΚΛΗΣ.

σφώ;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ ἐγὼ ἐξηγοῦμαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν, ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἶε σφόδρα;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

55 πόθος; πόσος τις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

σ μικρὸς, ἡλίκος Μολων.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

γυναικός;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ δῆτ'.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλὰ παιδός;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐδαμῶς.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

αἰκ' ἀνδρός;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

αἰαταί.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ξυγγένου τῷ Κλεισθένει;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦ δέλφ'. οὐ γὰρ ἄλλ' ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ποῦός τις, ὦ δελφίδιον;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐκ ἔχω φράσαι.

60

ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτρους;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἔτρους; βαβαιᾶξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ἔτερα φράσω;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μὴ δῆτα περὶ ἔτρους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.

65

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοιοῦτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος·
κούδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πότερον εἰς Αἰδου κάτω;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ τῇ Δί', εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.

70

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί βουλόμενος;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δέομαι ποιητοῦ δεξιού.

οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν· οἱ δ' ὄντες κακοί.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον

εἴτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.

75 οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἴτ' οὐχὶ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὃ τι ποιεῖ, κωδωνίσω.80 κἄλλως ὃ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ὢν,
καὶ ξυναποδραῖναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειεν ἂν.
ὃ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Ἀγάθων δὲ ποῦ ἔστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀπολιπὼν μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητῆς, καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

85 ποῦ γῆς ὃ τλήμων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐς μακάρων εὐωχίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὃ δὲ Ξενοκλῆς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐξόλοιτο, νῆ Δία.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Πνθάγγελος δέ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος,
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὕτως σφόδρα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐκ οὖν ἔτερό ἐστὶ ἐνταῦθα μειρακύλλια,
τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μῦρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδία λαλίστερα;

90

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ, καὶ στωμύλματα,
χελιδάνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης.
ἂ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ Τραγωδίᾳ.
γόνιμον δέ ποιητὴν ἂν οὐχ εὖροις ἔτι,
ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

95

ΗΡΑΚΛΗΣ.

πῶς γόνιμον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὥδὲ γόνιμον, ὅστις φθέγγεται
τοιουτονὶ τι παρακεκινδυνευμένον·
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμῶσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶττιαν δ' ἐπιπορήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

100

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μᾶλα πλεῖν, ἢ μαινόμεναι.

N

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὥς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

105 μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καὶ μὴν ἄτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δειπνεῖν με δίδασκε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' ὦνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
 ἦλθον, κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 110 τοὺς σοὺς φράσεις, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
 ἔχρω τόθ', ἥνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
 τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἄρτοπώλια,
 πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
 115 κόρεις ὀλίγιστοι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἵεναι καὶ σὺ γε;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ'· ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν,
 ὅπως τάχιστ' ἀφίξομεθ' εἰς Αἶδου κάτω·
 καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

120 φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα;

μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλῳ καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτὸν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
ἢ διὰ θυσίας.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἄρα κώνειον λέγεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μάλιστα γε.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον.

εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντιν ἡμῖα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δι', ὥς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κατα τί;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν —

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δρῶ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀφιεμένην τὴν λαμπὰδ' ἐντεῦθεν θεῶ,
καῖπειτ', ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι

εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτὸν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῖ;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κάτω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.

135 οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δαί;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἦνπερ σὺ τότε κατῆλθες.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.

εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ
ἄβυσσον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶ σ' ἀνὴρ γέρον

140 ταύτης διάξει, δὺ' ὀβολῶν μισθὸν λαβών.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

(φεῦ) ὥς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῶ δὺ' ὀβολῶ.
πῶς ἤλθέτην καῖκεῖσε;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

Θησεὺς ἤγαγε.

μετὰ τοῦτ' ὄφεις καὶ θηρ' ὅφει μυρία
δεινότατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μή μ' ἐκπληττε, μηδὲ δειμάτου.

οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἴτα βόρβορον παχύν,

145

καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν· ἐν δὲ τούτῳ κεімένους,

εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,

ἢ παῖδα κινῶν τὰργύριον ὑφείλετο,

ἢ μητέρ' ἠλόησεν, ἢ πατρός γνάθον

ἐπάταξεν, ἢ πίορκον ὄρκον ὤμοσεν,

150

ἢ Μορσίμου τις ὅῃσιν ἐξέγραψατο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς ἐχοῖν γε πρὸς τούτοισι, καὶ εἰ

τὴν πυρόρχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐντεῦθεν αὐλῶν τις σὲ περιέεισιν πνοή,

ὅφει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνυάδε,

155

καὶ μυθόγινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας

ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἱ μεμνημένοι --

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δι' ἔγωγ' οὖν ὄνος ἄγων μυστήρια.

ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.

160

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οἷ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ', ὣν ἂν δέη.

οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδόν

ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦ δελφέ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ Δία καὶ σὺ γε
165 ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐθις λάμβανε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πρὶν καὶ καταθέσθαι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ ταχέως μέντοι πάνν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἰάν δὲ μὴ ᾔρω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τότε μ' ἄγειν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καλῶς λέγεις.

170 καὶ γὰρ τινες ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν.

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Αἴδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ.

πόσ' ἄτια;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ταυτί.

ΝΕΚΡΟΣ.

δύο δραχμάς μισθὸν τελεῖς;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ Δί', ἀλλ' ἑλατιον.

ΝΕΚΡΟΣ.

ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.

175

ΝΕΚΡΟΣ.

εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμας, μὴ διαλέγουν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λάβ' ἐννέ' ὀβολούς.

ΝΕΚΡΟΣ.

ἀναβιώην νῦν πάλιν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὥς σεμνὸς δ' κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ.

ὦδ' ὅπ, παραβαλοῦ.

180

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὶ τί ἐστι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτο λίμνη, νῆ Δία,

αὕτη' στήν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ' ὁ Χάρων οὔτοσι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ΧΑΡΩΝ.

τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;

185

τίς εἰς τὸ Δήθης πεδῖον, ἢ ὅς ὄνου πόδας,
ἢ ὅς Κερβερίους; ἢ ὅς κόρακας, ἢ πὶ Ταίναρον;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγώ.

ΧΑΡΩΝ.

ταχέως ἔμβαινε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ στήσειν δοκεῖς;

ἐς κόρακας ὄντως;

ΧΑΡΩΝ.

ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' οὐνεκα.

190 ἔμβαινε δῆ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῖ, δεῦρο.

ΧΑΡΩΝ.

δοῦλον οὐκ ἄγω,

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

ΧΑΡΩΝ.

οὐκοῦν περιθροῖξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ;

ΧΑΡΩΝ.

παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον,

195 ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μανθάνεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάννυ μανθάνω.

οἷμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιῶν;

ΧΑΡΩΝ.

κἀθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἐπιπλεῖ, σπευδέτω.

αὐτος, τί ποιεῖς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ

ἴζω πὶ κώπην, οἷπερ ἐκέλευσάς με σύ;

ΧΑΡΩΝ.

οὐκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἰδοῦ.

200

ΧΑΡΩΝ.

οὐκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε, κἀκτενεῖς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἰδοῦ.

ΧΑΡΩΝ.

οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβᾶς
ἐλᾷς προθύμως.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κᾶτα πῶς δυνήσομαι,

ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος
ὢν, εἴτ' ἐλαύνειν;

ΧΑΡΩΝ.

ὅαυτ'. ἀκούσει γὰρ μέλη

κἀλλιστ', ἐπειδὴν ἐμβύλης ἄπαξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

αἶνων;

205

ΧΑΡΩΝ.

βατράχων, κύνων, θαυμαστά.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατακέλευε δῆ.

ΧΑΡΩΝ.

ὦπ ὦπ, ὦπ ὦπ.

ΧΑΡΩΝ.

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

210

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,

ξύναυλον ὕμνων βοᾶν

φθεγξώμεθ', εὐγῆρυν ἐμὴν αἰοιδάν,

κοᾶξ, κοᾶξ,

215

ἦν ἄμφι Νυσηΐον Διός

Διόνυσον ἐν Λίμναισιν ἱαχῆσαμεν,

ἦν' ἔ' ὁ κραιπαλόκωμος

ταῖς ἱεραῖσι Χύτρησι

χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

220

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι

τὸν ὄρεον, ὦ κοᾶξ, κοᾶξ.

ΧΟΡΟΣ.

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὕμιν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

225

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ.
οὐδέν γάρ ἐστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ.

ΧΟΡΟΣ.

εἰκότως ἔγωγ', ὦ πολλὰ πράττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὐλυροί τε Μοῦσαι,
καὶ κεροβάτας Πάν,
ὁ καλαμόφθογγα παίζων.
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

230

235

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ φλυκταίνας ἔχω,
χῶ προκτὸς ἰδίει πάλαι,
καὶ αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ,
βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.
ἀλλ', ὦ φιλωδὸν γένος, παύσασθε.

240

ΧΟΡΟΣ.

μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ', εἰ δῆ ποτ' εὐ-
ηλοῖς ἐν ἀμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ὠδῆς
πολυκολύμβοις μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν,
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασι.

245

250

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

ΧΟΡΟΣ.

δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα,
εἰ σιγήσομεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

255

δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρρήγήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οἰμῶζετ'· οὐ γὰρ μοι μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

260

ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ',
ὅποσον ἢ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνη, δι' ἡμέρας,
βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δὴ μ' οὐδέποτε.

265 κεκραῖσθαι γὰρ, καὶ με δέη, δι' ἡμέρας,
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τοῦ κοᾶξ.

ΧΟΡΟΣ.

βρεκεκεκέξ, κοᾶξ, κοᾶξ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.

ΧΑΡΩΝ.

ὦ παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.

ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔχ' ἐδὴ τὴν βολὴν.

270

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ
ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;
ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰαῦ,

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

βάδιζε δεῦρο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

χαῖρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί ἐστι τάνταυθ' οἷ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

σιότος καὶ βόρβορος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατεῖδες οὖν πού τοὺς πατραλοίας αὐτόθι,
275 καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἢ τὸν Ποσειδῶ γῶγε, καὶ νυνὶ γ' ὄρω,
ἄγε δὴ, τί δρώμεν;

οὐδ' οὐ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

προϊέναι βέλτιστα νῦν,
ὥς οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, οὗ τὰ θηρία
τὰ δεινὰ ἔφασκεν ἐκεῖνος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὥς οἰμώζεται,
ἤλαξονεῦθε, ἵνα φοβηθείην ἐγὼ,
εἰδὼς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.
οὐδέν γάρ οὕτω γαῦρον ἔσθ', ὥς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἀξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

280

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
285

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῦ, ποῦ ἔστιν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὀπισθεν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐξόπισθε νῦν ἴθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πρόσθε νῦν ἴθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν ὁρῶ, νῆ τὸν Δία, θηρίον μέγα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ποῖόν τι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δεινόν. παντοδαπὸν οὖν γίγνεται.

290 ποτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρευς, ποτὲ δὲ γυνή
ὥραιοτάτη τις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ ἔστι; φέρε' ἐπ' αὐτὴν ἴω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή' σιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἐμπουσα τοίνυν ἔστι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πυρὶ γοῦν λάμπεται

ἅπαν τὸ πρόσωπον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

295 νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον·
σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῦ δὴτ' ἂν τραποίμην;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ δ' ἐγώ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔρεϋ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὧ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀπολούμεθ', ὧ' νᾶξ Ἡράκλεις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ μὴ καλεῖς μ',

ὧ' νθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

500 Διώνυσε τοίνυν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτό γ' ἔθ' ἤτιον θατέρου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦθ', ἥπερ ἔρχει· δεῦρο, δεῦρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δ' ἔστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

θάρόρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν.

ἔξεστί θ', ὥσπερ Ἡγέλοχος, ἡμῖν λέγειν·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὄρω.

ἦ ῥ' ἔμπουσα φρούδη.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Δία.

305

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὖθις κατόμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δί'.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὄμοσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ Δία.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οἴμοι τάλας, ὥς ὠχρίασ', αὐτὴν ἰδὼν·

ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρόρριάσέ μου.

οἶ μοι πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεες;

τὶν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι;

ARIST. T. I.

Ο

310

αἰθέρα Διὸς δωματίον, ἢ χρόνον πόδα;
(αὐλεῖ τις ἔνδορ.)

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὗτος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί ἐστίν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὗ κατήκουσας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

αὐλῶν πνοῆς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔγωγε, καὶ δάδων γ' ἐμὲ

αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.

315 ἀλλ' ἡρέμα πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτ' ἐστ' ἐκεῖνο, δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
ἐνταῦθα που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῦν.

320 ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον, ὥσπερ Διαγόρας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καί μοι δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὥς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰακχ', ὦ πολυτιμήτοις

ἔδραις ἐνθάδε ναίων·

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε, 525
 ἐλθ' ἐ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
 ὁσίους ἐς θιασώτας,
 πολὺκαρπον μὲν τινάσσω
 ἄμφι κρατὶ σῶ βρῦοντα
 στέφανον μύρτων· 330
 θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
 ποδὶ τὰν ἀκύλαστον
 φιλοπαίγμονα τιμὰν,
 χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν
 μέρος, ἄγνάν, ἱερὰν 335
 ὁσίοις μύσταις χορεύειαν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὥς ἡδὺ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὔκουν ἀτρέμε' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης.

ΧΟΡΟΣ.

ἔγειρε φλογέας λαμπά- 340
 δας· ἐν χερσὶ γὰρ ἦκεις
 τινάσσω Ἰακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμῶν·
 γόνυ πάλλεται γερόντων· 345
 ἀποσεύονται δὲ λύπας,
 χρόνους τ', ἐτῶν
 παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς,
 ἱερῶς ὑπὸ τιμῆς.
 σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων, 350

προβάδην ἔξ' ἄγ' ἐπ' ἀνθη-
 ρὸν ἔλειον δάπεδον,
 χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

εὐφημεῖν χρή, καὶ ξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
 555 ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθαρεῖναι,
 ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μὴτ' ἴδε πω, μὴτ' ἐχόρευσε·
 μήτε Κρατίνου τοῦ Ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ
 ἐτελέσθη,

ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χάρει, μὴ ὅν καιρῷ τοῦτο ποι-
 οῦσιν,

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκόλός ἐστι πο-
 λίταις·

360 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν·
 ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται·
 ἢ προδίδωσιν φρουρίον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρῃτ' ἀπο-
 πέμπει

ἔξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὦν, εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
 ἄσκάματα, καὶ λίνα, καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπί-
 δαυρον·

565 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ
 πείθει·

ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάρχων·
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὦν, εἴτ' ἀπο-
 τρώγει,

κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διο-
 νύσου.

τούτοις αὐδῶ, καὶ ὕθις ἀπαυδῶ, καὶ ὕθις τὸ τρίτον μάλ'
 ἀπαυδῶ,

ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολ-
πὴν, 370
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῇδε πρόπουσι
ἐορτῇ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

χῶρει δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
τῶν καθ' Αἶδου λειμώνων, ἐγκροῦων
καὶ σκώπτων, καὶ παίζων, 375
καὶ χλευάζων. ἡρίσθηται δ'
ἐξαρκούντως. ἀλλ' ἔμβα,
χῶπως αἴρης τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χῶραν σῶζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας, 380
καὶν Θωρυκίων μὴ βούληται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον βασι-
λειαν,
Δήμητρα θεῶν, ἐπικοσμοῦντες, ζαθέαις μολπαῖς κε-
λαδεῖτε.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δήμητερ ἀγνῶν ὀργίων
ἄνασσα, συμπαραστάτει, 385
καὶ σῶζε τὸν σαντῆς χορόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι,
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
τῆς σῆς ἐορτῆς ἀξίως

παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

595 ἄγ' εἶα νῦν γε καὶ τὸν ὄραϊον θεὸν
παρακαλεῖτε δεῦρο
ῥῥαῖσι, τὸν ξυνέμπορον
τῆσδε τῆς χορείας.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

400 Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ῥῥιστον εὐρὼν, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον, ὥς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

405 Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
καὶ εὐτελείᾳ τόνδε
τὸν σανδαλίσκον, καὶ τὸ ῥάκος,
καὶ ξευρες ὥστ' ἄζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

410 Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου,
συμπαιστρίας, χιτωνίου
παραῤῥαγέντος τιτθίων προκύψαν.
Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

415 ἐγὼ δ' αἰὲς πῶς φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλωμαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ γῶγε πρὸς.

ΧΟΡΟΣ.

βούλευθε δῆτα κοινῇ
 σκώψωμεν Ἀρχέδημον,
 ὅς, ἐπιτέτης ὦν, οὐκ ἔφυσσε φρότορας,
 νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
 ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι, 420
 καὶ σὺν τὰ προῦτα τῆς ἐκεί μοχθηρίας·
 τὸν Κλεισθένη δ' αἰοῦω
 ἐν ταῖς ταφαῖσι προικτὸν
 τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
 καὶ κόπτει ἔγκεκυφῶς, 425
 καὶ κλάε, καὶ κεκραγέι
 Σεβῖνον, ὅστις ἔστ' Ἀναφλύστιος.
 καὶ Καλλίαν γε φασὶ
 τουτονὶ τὸν Ἰπποβίνου
 κύσθου λεοντὴν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔχουτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν
 Πλούτων, ὅπου νῦν ἂδ' οἰκεῖ.
 ξένω γὰρ ἐσμέν, ἄρτίως ἀφιγμένω.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
 μηδ' αὖθις ἐπανέρη με· 435
 ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αἴροί' ἂν αὖθις αὖ γε, παῖ, τὰ στρώματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὲ τί ἦν τὸ πρῶγμα
 ἄλλ', ἢ Διὸς Κόρυθος ἐν τοῖς στρώμασι;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

440 χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεῶς,
 ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος
 παίζοντες, οἷς μετουσία
 θεοφιλοῦς ἐσοτῆς·

445 ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις
 εἶμι καὶ γυναιξίν,
 οὐ παννυχίζουσι θεαί,
 φέγγος ἱερὸν οἶσων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

450 χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
 λειμῶνας ἀνθαρμάδεις,
 τὸν ἡμέτερον τρόπον,
 τὸν καλλιχορώτατον,
 παίζοντες, ὃν ὀλβιαί
 Μοῖραι ξυνάγουσι.

455 μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
 καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
 ὅσοι μεμνήμεθα, εὐ-
 σεβῇ τε διήγομεν
 τρόπον, περὶ τε ξένους,
 καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΑΙΑΚΟΣ,
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ,
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ, ΧΟΡΟΣ
ΜΥΣΤΩΝ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα;
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οἱ πιχώριοι;

460

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῖ, παῖ.

ΑΙΑΚΟΣ.

τίς οὗτος;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

ΑΙΑΚΟΣ.

ὦ βδελυρὲ, καὶ ναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σὺ,
καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κερβερον
ἀπῆξας ἄγχων, ἀποδορὰς ὄχρου λαβὼν,
ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·

465

470 τοῖα Στυγὴς σε μελανοκάρδιος πέτρα,
 Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοστιαγῆς
 φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
 Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἥ τὰ σπλάγχνα σου
 διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάπεται

475 Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρῶ δέ σου
 αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματομένω
 διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
 ἐφ' ἧς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὔτος, τί δέδρακας;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐγκέχοδα. κάλει θεόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

480 ὦ καταγέλαστ', οὐχουν ἀναστήσει ταχὺ,
 πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἄλλότριον;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' ὠρακιῶ.

ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰδοὺ λαβέ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πρόσθου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ποῦ ἔστιν; ὦ χρυσοῖ θεοί,

ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δείσασα γὰρ

485 ἕς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθεῖρπυσεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἄνθρωπων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγώ;

πῶς δειλός, ὅστις σπογγιὰν ἤτησά σε;
οὐκ ἂν ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνὴρ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ τί;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κατέκειτ' ἂν ὁσφραϊνόμενος, εἶπερ δειλός ἦν.
ἐγὼ δ' ἀνέστην, καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην.

490

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἶμαι, νῆ Δία.

σὺ δ' οὐκ ἔδειςας τὸν ψόφον τῶν θημάτων,
καὶ τὰς ἀπειλάς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὲν Δί', οὐδ' ἐφρόντισα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς, κἄνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ γῶ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
καὶ τὴν λεοντῆν, εἶπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

495

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φέρε δὴ ταχέως αὐτ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον.
καὶ βλέπον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλός ἔσομαι, καὶ κατὰ σέ τὸ κῆμ' ἔχων.

500

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρει νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἶρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ὦ φίλταθ' ἦκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἢ γὰρ θεός, σ' ὥς ἐπύθεθ' ἦκοντ', εὐθέως
505 ἔπεττεν ἄρτους· ἦψε κατερικτῶν χύτρας
ἔινους δὺ' ἢ τρεῖς· βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον·
πλακοῦντας ὦπτα, κολλάβους. δεῦρ' εἴσιθι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κάλλιστ', ἐπαινῶ.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐ μὴ σ' ἐγὼ
περιόψομαι ἀπελθόντ'. ἐπεῖτοι καὶ κρέα
510 ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα
ἔφρυγε, κῆνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον,
ἀλλ' εἴσιθ' ἄμ' ἐμοί.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάνυ καλῶς.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ληρεῖς ἔχων.
οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
μί' ἔνδον ἔσθ' ὠραιότατη, κῶρχηστρίδες
515 ἔτεραι δὺ' ἢ τρεῖς —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ἥβυλλιῶσαι, κᾶρτι παρατετιλμένοι.
 ἀλλ' εἴσιθ', ὥς ὁ μάγειρος ἦδη τὰ τεμάχη
 ἡμελλ' ἀφαιρεῖν, χ' ἡ τράπεζ' εἰσῆρτο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἴθι νυν, φράσον πρώτιστα ταῖς ἀνλητρίσι
 ταῖς ἔνδον οὔσαις, αὐτὸς ὥς εἰσέρχομαι.
 ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο, τὰ σκεύη φέρων.

520

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπίσχες οὔτος. οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖς,
 ὅτιή σε παίζων Ἡρακλέα γ' ἐσκεύασα;
 οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
 ἀλλ' ἀράμενός οἶσιν πάλιν τὰ στρώματα;

525

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δ' ἔστιν; οὐ δῆπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ,
 ἃ ᾗδωκας αὐτός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ τάχ', ἀλλ' ἦδη ποιῶ.

κατάθου τὸ δέσμα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
 καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποίοις θεοῖς;

τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενόν,
 ὥς δοῦλος ὢν καὶ θνητός, Ἀλκμήνης ἔσει;

530

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὖτ'. ὥσως γάρτοι ποτὲ
 ἐμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θεὸς θέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα μὲν πρὸς ἄνδρός ἐστι νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας
 535 καὶ πολλὰ περιπεπλευκόςτος,
 μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα μᾶλλον τοῖχον, ἢ γεγραμμένην
 εἰκὸν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφειν
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 540 δεξιῷ πρὸς ἄνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐ γὰρ δὴ γέλοιον ἦν, εἰ Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν,
 ἐν στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος, κινῶν ὄρ-
 545 χησιριδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 τοῦ ῥεβίνθου ὄδραττόμην· οὐ-
 τος δ', αἴτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
 εἶδε, καίτ' ἐκ τῆς γνάθου

πύξπατάξας μου ἔξκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὐτοσί,
 550 ὅς, εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε,
 ἐκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

νῆ Δία,

ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κακὸν ἦκει τιτι.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

καὶ χρῆα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
 ἀν' ἡμιοβολιαῖα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δώσει τις δίκην.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ληρεῖς, ὦ γύναι,

555

κοῦκ οἷσθ' ὅ τι λέγεις.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

οὔμενοῦν με προσεδόκας,
ὅτι καὶ κοθόρνους εἶχες, ἀναγνῶναί σ' ἔτι;

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω·
μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλιν,
ὃν οὔτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιε.

560

καί περ, ἐπειδὴ τὰργύριον ἐπρατιόμην,
ἔβλεψεν εἰς ἐμέ δορμὺν, καί μιν καὶ τό γε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τούτου πάνυ τοῦργον· οὔτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νὴ Δία, τάλαινα.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

νὴ δὲ δεισασαί γέ πω
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθύς ἀνεπηδήσαμεν·

565

ὁ δ' ὦχετ' ἐξάξας γε, τὰς ψιάθους λαβών.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δοῦν.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

570 σὺ δ' ἔμοιγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ἵπέρβολον,
 ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

ὦ μίαιρὰ φάρυγξ,
 ὥς ἡδέως ἂν σου λίθῃ τοὺς γομφίους
 κόπτοιμ' ἂν, οἷς μοῦ κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

575 ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοίμι σου,
 δρέπανον λαβοῦσ', ὃ τοὺς κόλικας κατέσπασας.
 ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
 ἐκπηγιέται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κύκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

580 οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου.
 οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἂν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

μηδαμῶς,

ὦ Ξανθίδιον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
 υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·

κἄν εἴ γε τύπτοις μ', οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. 585
 ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
 πρόρῳζος αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παιδία,
 κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δέχομαι τὸν ὄρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ τὴν στολὴν εἴληφας, ἦν 590
 εἶχες σύ γ' ἐξαρχῆς, πάλιν,
 ἀνανεάζειν στυτὸν αἶδι,
 καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν, τοῦ θεοῦ μεμνημένον,
 ὅπερ εἰκάξεις σεαυτὸν· ἦν δὲ παραληρωὴν ἁλῶς,
 καὶ βάλῃς τι μαλθακόν, 595
 αὖθις αἶρεσθαί σ' ἀνάγκη τις πάλιν τὰ στρώματα.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ κακῶς, ὦ ἄνδρες, παραινεῖτ'· ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω
 ταῦτ' ἄρτι συννοοῦμενος.
 ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἢ τι,
 ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πειράσεται μ', εὖ οἶδ' ὅτι· 600
 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρῆξ
 ἴμαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
 καὶ βλέποντ' ὀρίανον.
 δεῖν δ' ἔοικεν, ὥς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ φόφον.

ΑΙΑΚΟΣ.

ξυνδεῖτε ταχέως τούτον τὸν κυνοκλόπον, 605
 ἵνα δῶ δίκην· ἀνύετον.

ΛΙΟΝΤΣΟΣ.

ἦκει τῷ κακόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσσιτον.

ΑΙΑΚΟΣ.

εἶεν, καὶ μάχει;

ὁ Διτύλας, ᾧ Σκεβλίας ᾧ Παρδόκας,
χωρεῖτε δευρὸν, καὶ μάχεσθε τουτωῖ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

610 εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ,
κλέπτοντα πρὸς τὰλλότρια;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μάλ' ὑπερφυᾷ.

ΑΙΑΚΟΣ.

σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ μὴν, νῆ Δία,

εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνησκέναι,
ἢ κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.615 καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνν·
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν,
κἄν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ πῶς βασανίζω;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
θήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέσων,
620 στρεβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχείων,
πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πρᾶσσω
μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητεύω νῆσθ.

ΑΙΑΚΟΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· κῆν τι πηρώσω γέ σοι
τόν παῖδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κείσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ δῆτ' ἔμοιγ'· οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625

ΑΙΑΚΟΣ.

αὐτοῦ μέν οὔν, ἵνα σοι κατ' ὄφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, ἡῶπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεύδος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄγορεύω τινὶ

ἔμε μὴ βασανίζειν ἄθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ.

ΑΙΑΚΟΣ.

λέγεις δὲ τί;

630

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον.

ΑΙΑΚΟΣ.

ταῦτ' ἀκούεις;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φήμ' ἐγώ

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος.
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός,
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

635

ΞΑΝΘΙΑΣ.

δίκαιος ὁ λόγος· ἡῶπότερον ἂν νῶν ἴδῃς

κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΑΚΟΣ.

640 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνὴρ.
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δὴ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς οὖν βασανιεῖς νῶ δικαίως;

ΑΙΑΚΟΣ.

ὀρεδίως.

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καλῶς λέγεις.

ἰδοῦ, σκοπεῖ νῦν, ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς.

ΑΙΑΚΟΣ.

645 ἤδη ᾽πάταξά σ'.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δι'.

ΑΙΑΚΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πηνίκα;

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ δὴ ᾽πάταξα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καῖτα πῶς οὐκ ἔπαρον;

ΑΙΑΚΟΣ.

οὐκ οἶδα· τονδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐκ οὖν ἀνύσεις; ἱατταταί.

ΑΙΑΚΟΣ.

τί δ' ἱατταταί;

μῶν ὠδυνήθης;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα,

650

δπόθ' Ἡράκλεια τὰ ν Διομείois γίγνεται.

ΑΙΑΚΟΣ.

ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ιοῦ, ιού.

ΑΙΑΚΟΣ.

τί ἐστίν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἱππέας ὄρω.

ΑΙΑΚΟΣ.

τί δῆτα κλάεις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κρομμύων ὀσφραίνομαι.

ΑΙΑΚΟΣ.

ἔπειτα προτιμᾷς οὐδέν;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐδέν μοι μέλει.

655

ΑΙΑΚΟΣ.

βαδιστέον γ' ἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι.

ΑΙΑΚΟΣ.

τί ἐστι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τὴν ἄκανθαν ἔξελε.

ΑΙΑΚΟΣ.

τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ἀπολλων, ὃς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

660 ἤλγησιν. οὐκ ἤκουσας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ

ἱαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπώδει.

ΑΙΑΚΟΣ.

μὰ τὸν Δι', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Πόσειδον --

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἤλγησέ τις.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

665

ὃς Αἰγαίου πρῶνας

ἢ γλαυκῆς μέδεις

ἄλως ἐν βένθεσιν.

ΑΙΑΚΟΣ.

οὐ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν,

ὁπότερος ὑμῶν ἐστὶ θεός. ἀλλ' εἴσιτον.

670 δ' δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γινώσεται,

χ' ἢ Περσέφατθ', αἵ τ' ὄντε κἀκείνω θεώ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι, καὶ

ἔλθ' ἐπὶ τερψιν αἰοιδᾶς ἐμᾶς,

675

τὸν πολὺν ὀφομένη λαῶν ὄχλον,

οὗ σοφαί μυρίαι κάθονται,

φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ

δὴ χεῖλεσιν ἀμφιβάλλουσιν

δεινὸν ἐπιβρέμεται

680

Θρηκία χελιδὼν,

ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον.

κελαδεῖ δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον

νόμον, ὥς ἀπολεῖται,

κἂν ἴσαι γένωνται.

685

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει

ξυμπαραίνειν, καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ

ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, κἀμφελεῖν τὰ δέσματα.

κεῖ τις ἡμαρτε σφαλεῖς τι Φρυγίχου παλαίσμασιν,

ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε,

690

αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.

εἴτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι μηδέν· εἴν' ἐν τῇ πόλει.

καὶ γὰρ αἰσχροὺς ἐστί, τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν

καὶ Πλαταιῆς εὐθὺς εἶναι, κἂντὶ δούλων δεσπότης.

κοῦδ' ἐταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,

695

ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνον γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.

πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
 ἧ' οἱ πατέρες ἐναυμύχησαν, καὶ προσήκουσιν γένει,
 τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις.
 700 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φύσει,
 πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
 καὶ πατίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα, καὶ ποσειδωνοῦμεθα
 τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
 705 ὑστέρω χρόνῳ ποτ' αὐτίς εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
 ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
 οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκός γ' οὗτος, ὁ
 νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης δ' μικρός,
 710 ὁ πονηρότατος βαλανεύς, ὅπόσοι
 κρατοῦσι κυκησιτέφρου,
 ψευδονίτρου κονίας,
 καὶ Κιμωλίας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατρίψει· εἰδὼς δὲ τὰδ', οὐκ
 715 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε καὶ
 ποδυθῇ μεθύων, ἅ-
 νευ ξύλον βαδίζων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
 ταυτὸν, ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε καὶ γαθοὺς,
 720 ἔς τε ἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
 οὔτε γὰρ τοῖτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὥς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις

ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις ἅπανταχοῦ,
 χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις 725
 χθές τε καὶ πρῶην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.

τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
 ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλοῦς τε κἄγαθοὺς,
 καὶ τραφέντας ἐν παλαιαῖσιν, καὶ χοροῖς, καὶ
 μουσικῇ,

προσέλοῦμεν· τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις καὶ πυχ-
 οῖς, 730

καὶ πονηροῖς, καὶ πονηροῖν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
 ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥαδίως ἐχρήσατ' ἄν.

ἀλλὰ καὶ νῦν, ὧ νόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρέ-
 πους,

χρησθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι
 γὰρ 735

εὖλογον· καὶν τι σφαλῇτ', ἐξ ἀξίου γούν του ξύλου,
 ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσειε.

ΑΙΑΚΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ; ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

Νῆ τὸν Δία τὸν Σωτήρα, γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
740 ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βίνειν μόνον;

ΑΙΑΚΟΣ.

τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρυς,
ὅτι, δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης --

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ῥῆμωξε μέντ' ἄν.

ΑΙΑΚΟΣ.

τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

745 χαίρεις, ἱκετεύω;

ΑΙΑΚΟΣ.

μᾶλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότη.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ, τονθορύζων, ἤνικ' ἄν, πληγὰς λαβῶν

πολλὰς, ἀπὴς θύραζε;

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ τόθ' ἤδομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δὲ πολλὰ πράττων;

ΑΙΑΚΟΣ.

ὥς μὰ Δι' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ὅμογνε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ἄττ' ἄν λαλῶσι;

750

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ μῖλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ, τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν;

ΑΙΑΚΟΣ.

ἐγώ;

μὰ Δι' ἀλλ' ὅταν δρω τοῦτο, κἄκριμαίνομαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
καὶ δὸς κύσαι, καὐτὸς κύσον, κἄμοι φράσον,
πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος δύνδον ἐστὶ θόρυβος, χ' ἢ βοή,
χῶ λαιδορησμός;

755

ΑΙΑΚΟΣ.

Αἰσχύλου κευριπίδου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ᾠ.

ΑΙΑΚΟΣ.

πρῶγμα, πρῶγμα γὰρ κελίηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.

760

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἐκ τοῦ;

ΑΙΑΚΟΣ.

νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὑπόσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ ξυντέχνων,
 στήσιν αὐτὸν ἐν Πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 765 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς —

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μανθάνω.

ΑΙΑΚΟΣ.

ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;

ΑΙΑΚΟΣ.

ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
 770 ὥς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νυνὶ δὲ τίς;

ΑΙΑΚΟΣ.

ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
 τοῖς λωποδύταις, καὶ τοῖσι βαλαντιητόμοις,
 καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι, καὶ τοιχωρῦχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Αἴδου πλήθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
 775 τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν,
 ὑπερβιάνησαν, κἄνόμισαν σοφώτατον.
 κἄπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἦν' Αἰσχύλος καθῆστο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κοῦν ἐβάλλετο;

ΑΙΑΚΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν,
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος.

780

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὁ τῶν πανούργων;

ΑΙΑΚΟΣ.

νῆ Δί', οὐράνιον γ' ὅσον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;

ΑΙΑΚΟΣ.

ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστίν, ὥσπερ ἐνθάδε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

ΑΙΑΚΟΣ.

ἄγῳνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα, καὶ κρίσιν,
κῆλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης.

785

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κᾶπεται, ποῖς

οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβρετο τοῦ θρόνου;

ΑΙΑΚΟΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλον,

ὅτε δὴ κατήλθε, κᾶνέβαλε τὴν δεξιάν,

κᾶκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.

790

νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὥς ἔφη Κλειδημίδης,

ἔφειδος καθεδεῖσθαι· κᾶν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,

ἔξιν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης

διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

795 τί χοῦμ' ἄρ' ἔσται;

ΑΙΑΚΟΣ.

νῆ Δί', ὀλίγον ὕστερον
 κἄνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήθησεται.
 καὶ γὰρ ταλάντω μουσικὴ σταθμήσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τί δέ; μειογωγήσουσι τὴν τραγωδίαν;

ΑΙΑΚΟΣ.

καὶ κανόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν,
 800 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε,
 καὶ διαμέτρους, καὶ σφῆρας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
 κατ' ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγωδίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἦπου βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙΑΚΟΣ.

ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύπας κάτω.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

805 κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα;

ΑΙΑΚΟΣ.

τοῦτ' ἦν δύσκολον.

σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὐρισκέτην.
 οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις ξινέβαινεν Αἰσχύλος --

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῶχους.

ΑΙΑΚΟΣ.

λῆρόν τε τᾶλλ' ἠγάετο, τοῦ γινῶναι πέρι
 810 φύσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῶ δεσπότη
 ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.

ἀλλ' εἰσὶώμεν· ὥς ὅταν γ' οἱ δεσπότηται
ἐσπουδάκωσι, κλαῦμαθ' ἡμῶν γίγνεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἦπου δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἔξει,
ἦνίκ' ἂν ὀξυλάλου περ ἴδῃ θήγοντος ὀδόντας
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μαρίας ὑπὸ δεινῆς

815

ὄμματα στροβήσεται.

ἔσται δ' ὑψιλόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σχινδαλμῶν τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς

820

ῥήμαθ' ἵπποβήμονα.

φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιῶς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, βρυχώμενος ἦσει
ῥήματα γομφοπαγῇ, πινακηδὸν ἀποσπῶν

γῆγενεῖ φυσήματι.

825

ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια, λίσπη
γλῶσσ' ἀνελίσσομένη φθονερούς κινοῦσα χαλινούς,
ῥήματα δαιομένη, καταλεπτολογήσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ,
ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ,
ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

830 Οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει.
κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποσεμνυνεῖται πρότον, ἅπερ ἐκάσποτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτεροατεύετο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

835 ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῖαν λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ δα τοῦτον, καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα
ἀπεριλάλητον, κομποφακελοῤῥήμονα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

840 ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτιάδη,
καὶ πτωχοποιέ, καὶ ῥακιοσυρῥάπτιάδη;

ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παῦς Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμῆνης κότω.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.

845

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄρ', ἄρνα μέλαιναν, παῖδες, ἐξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρὰσκευάζεται.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μονωδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων εἰς τὴν τέχνην.

850

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐπίσχες οὗτός, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.

ὑπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη,

ἅπαγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,

ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κροτάφον σου ῥήματι

θένων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.

855

οὐ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως

ἔλεγξ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει

ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.

σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς, βοᾷς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι,

860

δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,

τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,

καὶ νῆ Δία, τὸν Πηλέα γε, καὶ τὸν Αἴολον,

καὶ τὸν Μελέαγρον, κῆτι μάλα τὸν Τήλεφον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

865 σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ' Αἰσχύλε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐβουλόμην μὲν ἂν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε.

οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ὧ γῶν νῦν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δαί;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι.

τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.

870 ὅμως δ', ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δύτω,

ὅπως ἂν εὕξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,

ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα.

ὕμεις δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάρσατε.

ΧΟΡΟΣ.

875 ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἄγναι
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἶ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερήμοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,880 ἔλθετ' ἐποφόμεναι δύναμιν
δεινотάτοιν στομάτοιν.
πορίσασθε ῥήματα,
καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας
ὅδε μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

885 ἔρχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τᾶπῃ λέγειν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

Δήμητερ, ἥ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναι με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐπίθες λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς.

ἕτεροι γὰρ εἰσιν, οἷσιν εὐχομαι, θεοί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μάλα.

890

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰθὴρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,
ξύνεσίς τε, καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
ὁρθῶς μ' ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν

895

παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
ἐμμέλειαν, ἐπὶ τε δαίαν ὁδόν.

γλῶσσα μὲν γὰρ ἡγροῖται.

λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν, οὐδ' ἀκίνητοι φρένες
προοδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι

900

τῶν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερόδημένον.

τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις

τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα

συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

905 ἀλλ' ὥς τάχιστα χρή λέγειν· οὐτά δ', ὅπως ἐρεῖτο
ἀστεῖα, καὶ μὴτ' εἰκόνας, μὴθ' οἷ ἂν ἄλλος εἴποι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποίησιν οἶός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω· τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὥς ἦν ἀλαζὼν καὶ φένας, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
910 ἐξηπάτα, μωροὺς λαβὼν παρὰ Φρυγίῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ δῆθ' ἓνα τιν' ἐκάθισεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν', ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ τὸν Δι', οὐ δῆθ'.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὄρμαθους ἂν
915 μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἂν· οἱ δ' ἐσίγων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἥτιον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἡλίθιος γὰρ ἦσθα,

σάφ' ἴσθι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καῖμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν καθοῖτο,
920 ὁπόθ' ἢ Νιόβη φθέγξαιτο δῆ· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διήει.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενაკιζόμεν ὑπ' αὐτοῦ.

τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.

καῖπειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσεις, καὶ τὸ δρᾶμα

ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,

ὄφρ' ἔχοντα καὶ λόφους, δαί' ἄττα μορμωρῶπα, 925

ἄγνῶτα τοῖς θεωμένοις.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

οἴμοι τάλας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

σιῶπα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

σαφεές δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἓν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

γρυπαιέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκημηνα,
ἃ συμβαλεῖν οὐ ῥάδιον ἦν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τοὺς θεοὺς, ἔγωγ' οὖν 930

ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρύονα ζητῶν, τίς ἐστιν ὄρνις.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὃ μαθέσται, ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὤμην Ἐρῶξιν εἶναι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

935 εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν καλεκτρούνα ποιῆσαι;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῦά γ' ἐστίν, αἵτ' ἐποίεις;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἱππαεκτρούνας μὰ Δί', οὐδὲ τραγελάφους,
ἅπερ σὺ,

ἂν τοῖσι παραπειάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.
ἀλλ' ὥς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τοπρῶτον
εὐθὺς

940 οἶδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἰσχυрана μὲν πρώτιστον αὐτήν, καὶ τὸ βάρος ἀφείλον,
ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοις μικροῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν.
εἴτ' ἀνέτρεφον μονωδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.

945 εἴτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυγον.
ἀλλ' δούξιών πρώτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπεν εὐθὺς
τοῦ δράματος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

κρεῖττον γὰρ ἦν σοι, νῆ Δί', ἢ τὸ σαντοῦ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆν' ἂν ἀρ-
γόν.

ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τ' ἐμοὶ, ᾧ δοῦλος οὐδὲν ἦτιον,
950 ᾧ δεσπότης, ᾧ ἡ παρθένος, ᾧ ἡ γράψς ἔην.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; εἶτα δῆτα

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μά τὸν Ἀπόλλω·

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τάν.

οὐ σοι γὰρ ἐστὶ περίπατος κάλλιστα περὶ γε τοῦτον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φημὶ καὶ γώ.

ὥς πρὶν διδάξαι γ', ὠφελές μέσος διαρῥαγῆναι.

955

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς,
ροεῖν, ὄρεῖν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρεῖν, τεχνάζειν,
καὶ ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φημὶ καὶ γώ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρῶμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,

960

ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς,
Κύκνους ποιεῖν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

γνώσει τε τοὺς τοῦτον τεκμήριον γ' ἐκατέρους μαθητὰς
τοῦτον μὲν οὖν Φορμίστιος, Μεγαίνετος θ' ὁ Μάγνης,

965

σαλπυγγολογχυτηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται·
οἱ μοι δέ, Κλειτοφῶν τε, καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

ὅς, ἦν κακοῖς που περιπέσῃ, καὶ πλησίον παραστῇ,
 970 πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν
 τοῦτοισιν εἰσηγησάμην.
 λογισμὸν ἐνθὺς τῇ τέχνῃ
 καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
 975 ἅπαντα, καὶ διειδέναι
 τὰ τ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
 οἰκεῖν ἄμεινον ἢ προτοῦ,
 ἀνασχοπεῖν. Πῶς τοῦτ' ἔχει;
 Ποῦ μοι τοδί; Τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

980 νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη-
 ναίων ἅπας τις εἰσιῶν
 κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
 ζητεῖ τε. Ποῦ ἴστιν ἡ χύτρα;
 985 Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
 τῆς μαινίδος; Τὸ τρυβλίον
 τὸ περυσινὸν τέθνηκ' ἐμοί.
 Ποῦ τὸ σκόροδόν μοι τὸ χθесινόν;
 Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
 990 τέως δ' ἀβελτερώτεροι
 κεχηνότες Μαμμάκνυθοι,
 Μελιτίδαι καθήντο.

ΧΟΡΟΣ.

τάδε μὴν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 σὺ δὴ τί, φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
 μὴ σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας

ἐκτός οὔσει τῶν ἐλαῶν·

995

δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.

ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,

μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,

ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι

χρώμενος τοῖς ἰστίοισιν,

1000

εἶτα μᾶλλον, μᾶλλον ἄξεις,

καὶ φυλάξεις, ἥνίκ' ἂν τὸ

πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστικὸς λάβῃς.

ἀλλ', ὦ προῖτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνὰ,

καὶ κοσμήσας τραγικὰν λῆρον, θαρσύνων τὸν κρουνὸν
ἄφίει.

1005

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ,

εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη δ'
ἀπορεῖν με,

ἀπόκριναί μοι, τίνας οὕνεκα χορὴ θαυμάζειν ἄνδρα
ποιητὴν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δεξιότητος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας, 1010
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέ-
δειξας,

τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τεθνάναι. μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σκεψαι τοίνυν, οἷους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο
πρῶτον,εἰ γενναίους, καὶ τετραπῆχεις, καὶ μὴ διαδρασιπο-
λίτας,1015 αἷτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
πανούργους·ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους
τροφαλείας,

καὶ πῆληκας, καὶ κνημίδας, καὶ θυμοὺς ἐπταβοείους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπι-
τρίψει.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ τί δὴ δράσας αὐτοὺς οὕτως γενναίους ἐξεδίδα-
ξας;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1020 Αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέ-
παινε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

δραῖμα ποιήσας ἄρεος μεστόν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ποῖον;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τοὺς ἐπὶ ἐπὶ Θήβας.

ὁ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἡρώσθη δαΐος εἶναι.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πε-
ποίηκας
ἀνδρειότερους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' οὐνεκα
τύπτου.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἐξῆν ἀσκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτράπεσθε. 1025
εἴτα διδάξας τοὺς Πέρσας, κατὰ ταῦτ' ἐπιθυμεῖν
ἐδίδαξα
νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἐχάρην γοῦν, ἥνικ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τε-
θνεῶτος·
ὁ χορός δ' εὐθὺς τὴν χεῖρ' ὥδι ξυγκρούσας εἶπεν,
Ἴτανοϊ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ταῦτά γ' ἄρ' ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι
γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030
ὥς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων
τ' ἀπέχεσθαι·

Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων, καὶ χρησμούς·
Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος
Ὅμηρος

ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν, πλὴν τοῦθ' οἷτι
χρηστ' ἐδίδαξε, 1035
τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ μὴν οὐ Παντακλῆα γε
 ἐδίδαξεν ὁμῶς τὸν σκαιότατον· πρῶην γοῦν, ἥνικ'
 ἔπεμπεν,
 τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ'
 ἐπιδήσειν.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Ἀά-
 μαχος ἥρως·
 1040 ὅθεν ἡ 'μὴ φρήν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐ-
 ποίησε
 Πατρόκλων, Τεύκρων, Θυμολεόντων, ἔν' ἐπαίροιμ'
 ἄνδρα πολίτην
 ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀ-
 κούσῃ.
 ἀλλ', οὐ μὰ Δί', οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας, οὐδὲ
 Σθενεβοίας·
 οὐδ' οἷδ' εἰς ἣν τιν' ἐρῶσαν ἐγὼ πώποτ' ἐποίησα
 γυναῖκα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1045 μὰ Δί', οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

μηδὲ γ' ἐπέη·
 ἀλλ' ἐπὶ σοὶ τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πι-
 καθόητο.
 ὥστε γε καὐτὸν σε κατ' οὖν ἔβαλεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τοῦτό γε τοι δῆ.

ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτριὰς ἐποίεις, αὐτὸς τούτοιςιν
ἐπλήγης.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί βλάπτουσ', ὧ σκέλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν αἰ
'μαὶ Σθενέβοιαι;

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας 1050
κῶνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σους Βελλερο-
φόντας.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας
ξυνέθηκα;

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χορὴ τὸ πονη-
ρὸν τὸν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
παιδαγγοῖσιν

ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει· τοῖς δ' ἡβῶσιν γε
ποιηταί.

1055

πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν οὖν σὺ λέγης Λυκαβητοὺς,
καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρηστὰ
διδάσκειν,

ὃν χορὴ φράζειν ἀνθρωπεύως;

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

ἀλλ', ὧ κακόδαιμον, ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τάγε ῥήματα
τίκτειν.

1060 καὶ ἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζουσι
χοῆσθαι.

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέ-
ροιον.

ἄ μοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆνω σύ.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δράσας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπύσχων, ἔν'
ἐλεινοὶ

τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δράσας;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1065 οὐκ οὖν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ
ταῦτα,

ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος κλάει, καὶ φησὶ πέ-
νεσθαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὖλων ἐρίων ὑπέ-
νερθε.

κἄν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέ-
κυψεν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

εἴτ' αὖ λαλίαν ἐπιτηδεῦσαι, καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας
1070 ἢ ἔξεκένωσεν τὰς τε παλαιόστρας, καὶ τὰς πυγὰς ἐνέ-
τριψε

τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους
ἀνέπεισεν

ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἥνικ'
 ἐγὼ ζῶν,
 οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ', ἢ μάζαν καλέσαι, καὶ ῥυππα-
 παὶ εἰπεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαροδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ
 θαλάμακι,
 καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κῆκβας τινὰ λωποδυ-
 τῆσαι.

1075

νῦν δ' ἀντιλέγει, κοῦκέτ' ἐλαύνει,
 καὶ πλεῖ δευρὶ, καὶ θις ἐκεῖσ' αὖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἷτιος ἔστ' ;
 οὐ προαγωγούς κατέδειξ' οὔτος,
 καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
 καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
 καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν ;
 καὶ ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν
 ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεσιώθη,
 καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
 ἐξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεὶ.
 λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἶός τε φέρειν
 ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

1080

1085

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφανάνθην
 Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ
 βραδὺς ἄνθρωπος τις ἔθει κύψας
 λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
 καὶ δεινὰ ποιῶν. καὶ θ' οἱ Κεραμῆς

1090

1095

ἐν ταῖσι πύλαις παίονσ' αὐτοῦ
 γαστέρα, πλευράς, λαγόνas, πυγὴν·
 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατεΐαις,
 ὑποπερδόμενος
 φυσῶν τὴν λαμπάδ', ἔφευγε.

ΧΟΡΟΣ.

μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἄδρὸς ὁ πόλεμος
 ἔρχεται.

1100

χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,
 ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
 ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται, καὶ περ εἰδесθαι τορῶς
 ἀλλὰ μὴ ᾗ ταυτῇ κάθησθον.

1105

ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χ' ἄτεραι σοφισμάτων.
 ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
 λέγετον, ἔπιτον, ἀναδέρεσθον,
 τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,

1110

καὶ ποκινδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
 εἰ δὲ τοῦτο κατωφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῇ
 τοῖς θεωμένοισιν, ὥς τὰ
 λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντοιν,
 μηδὲν ὀρῶνδεῖτε τοῦθ'· ὥς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει·
 ἐστρατευμένοι γὰρ εἰσι·

1115

βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·
 αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται·
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ

πάντ' ἐπέσιτον, θεατῶν γ' οὐνεχ', ὥς ὄντων σοφῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σοι τρέφομαι,

ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος
 1120
 πρῶτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.

ἄσαφής γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πολλοὺς πάνυ.

πρῶτον δ' ἐμοὶ τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄγε δὴ σιωπά πᾶς ἀνὴρ. λέγ' Αἰσχύλε.

1125

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἐρμῇ χθόνιε, πατρῷ ἐποπτεύων κράτη,
 σωτήρ γενοῦ μοι, ξύμμαχός τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τούτων ἔχεις ψέγειν τι;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πλεῖν ἢ δώδεκα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἄλλ', ἢ τρία.

1130

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσιν γ' ἁμαρτίας.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
 πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ὅγῳ σιωπῶ τῷδ' ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἰάν πείθῃ γ' ἐμοί.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1155 εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον γ' ὅσον.
 ὁρίῃς ὅτι ληρεῖς.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀλλ' ὀλίγον γ' ἐμοὶ μέλει.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

πῶς φῆς μ' ἁμαρτεῖν;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
 1140 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐκ ἄλλως λέγω.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὥς ὁ πατὴρ ἀπώλετο
 αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς
 δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκείνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
 1145 Ἐρμῆν, Χθόνιον προσεῖπε, καὶ δήλου λέγων,
 ὅτι η' πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔτι μείζον ἐξήμαρτες, ἢ γὰρ βουλόμεν·
 εἰ γὰρ πατρῶν τὸ χθόνιον ἔχει γέρας -

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

1150

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένω.
ἦκω γάρ ἐς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δὺς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς δὺς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σκόπει τὸ ῥῆμ'. ἐγὼ δέ σοι φράσω.

1155

ἦκω γάρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι.

ἦκω δὲ ταυτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὥσπερ εἴ τις εἴποι γείτονι,
χρηῶσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὃ κατεστρωμυλμένε
ἄνθρωπε, ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.

1160

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πῶς δῆ; διδάξον γάρ με καθ' ὃ τι δὴ λέγεις.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ', ὅτῳ μετῇ πάτρας·

χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμποροῦς ἐλήλυθε.

φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται.

1165

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἴ, νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε.
λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὔ, νῆτὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1170 πέραινε τοίνυν ἕτερον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔθι πέραινε σὺ,
Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τύμβον δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦσαι.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1175 τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ᾧ μόχθηρες σὺ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔγὼ φράσω.
καὶν που δις εἶπω ταυτὸν ἢ στοιβὴν ἔδης
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου κατάπτυσον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1180 ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μου ὅστιν ἀλλ' ἀκουστέα
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν Οἰδίπους τοπρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ —

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ'· ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει.
ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ὥ πολλῶν ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι.

1185

πῶς οὗτος ἦν τοπρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ δῆτ', οὐμενοῦν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον,
χειμῶνος ὄντος, ἐξέθυσαν ἐν ὀστράκῃ,
ἵνα μὴ ἄκτραφείς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεὺς.
εἴθ' ὥς Πόλυβον ἠρόρησεν εἰδὼν τὸ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν, αὐτὸς ὢν νέος,
καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.
εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν.

1190

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐδαίμων ἂν ἦν,

1195

εἰ καὶ στρατήγησέν γε μετ' Ἑρρασινίδου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δί', οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σοι τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

1200

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐνὸς μόνου.

ποιεῖς γὰρ οὕτως, ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κωδάριον, καὶ ληκύθιον, καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἱαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1205 ἰδοὺ, σὺ δείξεις;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

φημί.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ δὴ χρηὴ λέγειν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Αἴγυπτος, ὥς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἀργος κᾶτασχών --

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1210 λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκῃσι Παρνασσὸν κᾶτα
πηδᾷ χορεύων --

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρῶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν --

1215

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Εὐριπίδη --

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἐστιν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.

1220

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐδ' ἂν, μὰ τὴν Δήμητρα, φροντίσαιμι γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, καὶ πέχου τῆς ληκύθου.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς --

1225

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς πρόλόγους ἡμῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τὸ τί;

ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'·

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1230 οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους' ἔξω λέγειν,
 ἵν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
 Πέλοψ δ' Ἰντιάλειος εἰς Πίσαν μολὼν
 θοαῖσιν ἵπποις --

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δοῖς, προσῆψεν αὐθις αὐτὴν λήκυθον.
 1235 ἀλλ', ὦ γὰρ, ἔτι καὶ νῦν ἀπόδου πάσῃ τέχνῃ·
 λήψει γὰρ ὄβολοῦ πάνυ καλὴν τε καὶ γαστήν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μὰ τὸν Δι' οὐπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συχνοί.
 Οἶνεὺς ποτ' ἐκ γῆς --

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔασον εἰπεῖν πρῶτ' ὅλον με τὸν στίχον.
 1240 Οἶνεὺς ποτ' ἐκ γῆς πολὺμετρον λαβὼν στάχυν,
 θύων ἀπαρχάς --

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὖθ' ὑφείλετο;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔα ὕτ' ὅν, ὦ τάν· πρὸς ταδὲ γὰρ εἰπάτω.

Ζεὺς, ὥς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο --

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.

1245

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,

ὥσπερ τὰ σὺν' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς, ἔφν.

ἀλλ' ἐς τὰ μέλη, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτοῦ τράπον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἔχω γ', ὥς αὐτόν ἀποδείξω κακὸν

μελοποιὸν ὄντα, καὶ ποιῶντα ταῦτ' αἰεί.

1250

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτε προῖγμα γενήσεται;

φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,

τίν' ἄρα μέμψιν γ' ἐποίησε

ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ

καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-

σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.

θαυμάζω γὰρ ἔγωγ', ὅπη

μέμψεται ποτε τοῦτον

τὸν βακχεῖον ἄνακτα,

καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

1255

1260

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.

εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

καὶ μὴν λογιόμην ταῦτα, τῶν ψήφων λαβῶν.

(διαύλιον προσανλεῖ τις.)

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

- 1255 Φθιῶντ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάϊκτον ἀκούων,
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
 Ἑρμῖν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμαν,
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

δύο σοι κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

- 1270 κύνδιστ' Ἀχαιῶν, Ἀτρώως
 πολυκοίρανε μάνθανε παῖ.
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

- 1275 εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι
 δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἷγεν.
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.
 κύριός εἰμι θροεῖν ὁσίων κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
 ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

- ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
 ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.
 1280 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τῷ νεφρῷ βουβωνιῶ.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ, πρὶν γ' ἀκούσης χ' ἄτεραν στάσιν μελῶν
 ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν νόμων εἰργασμένην.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅπως Ἀχαιῶν

δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἡβας, 1285
τὸ φλαττιοθραττοφλαττόθρατ,

Σφίγγα δυσαμερίαν, πρύτανιν κῦνα, πέμπει,
τὸ φλαττιοθραττοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
τὸ φλαττιοθραττοφλαττόθρατ, 1290
κυρεῖν παρασχών

ἵταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τὸ φλαττιοθραττοφλαττόθρατ,
τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι,
τὸ φλαττιοθραττοφλαττόθρατ. 1295

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τί τὸ φλαττόθρατ; τοῦτ' ἐστὶν ἐκ Μαραθῶνος; ἢ
πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὖθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθεῖν δρέπων. 1300

οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορείων, τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καὶ τοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον; ποῦ ἔστιν ἡ τοῖς ὀστράκοις 1305
αὐτῇ κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἣν περ ἐπιτήδεια τὰδ' ἔστ' ἄδειν μέλη.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβιάζεν; οὐκ;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1310 ἄλκυνόνες, αἱ παρ' ἀεννάοις θαλάσσης
κῦμασι στρωμύλλετε,

τέγγουσαι νοτιερῆς πτεροῶν
φανίσι χροά δροσιζόμεναι·
αἱ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες

1315 ἱστότονα πηνίσματα,
κερκίδος αἰοιδοῦ μελέτας,
ἔν' ὃ φίλανυλος ἔπαλλε δελφίς
πρώραις κυανεμβόλοις,
μαντεῖα καὶ σταδίους.

1320 οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἑλικά πανοίπορον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
δραῖς τὸν πόδα τοῦτον;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δρῶ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τί δαί; τοῦτον δρᾷς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

δρῶ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

1325 τοιαῦτα μέντοι σὺ ποιῶν
τολμᾷς τὰ μὰ μέλη ψέχειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;

1330 τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονωιδιῶν διεξελεῖν τρόπον.

ὦ Νυκτὸς κελαινοφανῆς
 ὄρφιά, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
 πέμπεις ἐξ ἄφανοῦς, Ἀΐδα πρόπολον,
 ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
 Νυκτὸς παῖδα, φρικώδη δεινὰν ὄψιν 1335
 μελανοενκυείμενα, φόνια, φόνια δευρόμενον,
 μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα ;
 ἀλλὰ μοι, ἀμφίπολοι, λύχρον ἄψατε,
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
 ὥς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
 ἰὼ πόντιε δαῖμον, τοῦτ' ἐκεῖν' · ἰὼ ξύνοικοι,
 τάδε τέρατα θεάσασθε.
 τὸν ἀλεκτρούνα μου ξυναρπάσασα
 φρούδη Γλύκη. Νύμφαι ὀρεσίγονοι,
 ὦ Μανία, ξύλλαβε. 1345
 ἐγὼ δ' αἰ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
 ἐμαντῆς ἔργοισι, λίνου μεστὸν αἶτρακτον ·
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰλίσσουνσα χερσῶν,
 κλωστήῃρα ποιοῦσ', ὅπως κνεφαῖος
 ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν · 1350
 ὃ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
 κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς ·
 ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε ·
 δάκρυα, δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔβαλον, ἔβαλον ὃ τλάμων. 1355
 ἀλλ' ὦ Κοῆτες, Ἰδας τέκνα,
 τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλοῦμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἄμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἀρτεμις καλᾷ

1360 τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ.
 σὺ δ', ὦ Διὸς, διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας
 ὀξυτάταιν χερσὶν, Ἑκάτα, παράφηνον ἐς Ἰλίκης,
 ὅπως ἂν εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

καὶ μοί γ' ἄλις.

1365 ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
 ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῶν μόνος·
 τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανιεῖ τῶν ὀημάτων.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔτε δεῦρο νῦν, εἵπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
 ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπολῆσαι τὴν τέχνην.

ΧΟΡΟΣ.

1370 ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
 τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
 νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
 ὃ τίς ἂν ἐπερόησεν ἄλλος;
 1375 μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν, εἴ τις
 ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
 ἐπιθόμην, ἀλλ' ὥόμην ἂν
 αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἴθι νυν, παρίστασθον, παρὰ τὸ πλάστιγγ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἰδοῦ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

καὶ λαβομένω τὸ ὄημ' ἐκάτερος εἶπατον,

καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύνσω. 1380

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐχόμεθα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τοῦτος νῦν λέγεται εἰς τὸν σταθμόν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἴθ' ὦφελ' Ἄργους μὴ διαπτάσθαι σκιάφος.

ΔΙΣΧΥΛΟΣ.

Σπερχεῖς ποταμὲ, βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

κόκκυ. μεθεῖτε. καὶ πολὺ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῦτιον; 1385

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοῦτος, ὥσπερ τάρβια.
σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦτος ἐπιτερωμένον.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, τι κἀντιστησάτω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λάβεσθε τοίνυν αὐτίς.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἦν' ἰδού.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λέγε.

1390

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο, πλην λόγος.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐροῖ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μεθεῖτε, μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει.
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύντατον κακῶν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1395 ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι, καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζῆται τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτά μου ᾽στί; ποῦ φράσω;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1400 βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
λέγεται ἄν, ὥς αὕτη ᾽στὶ λοιπὴ σφῶν σιῶσις.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

σιδηροβριθὲς τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα, καὶ νεκρῶ νεκρός.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

1405 δὴ ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῶ δύο,
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν

αὐτὸς, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω, ξυλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δὺ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.

1410

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, καὶ γὰρ μὲν αὐτοὺς οὐ κρίνω.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἡδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

οὐδὲν ἄρα πράξεις, ὦνπερ ἤλθες οὐνεκα.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εἴαν δὲ κρίνω;

ΠΛΟΥΤΩΝ.

τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὅπότερον ἂν κρίνης, ἵν' ἔλθῃς μὴ μύτην.

1415

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦ χάριν;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὅπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλει τι χρηστόν, τοῦτον ἄξιόν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίνα ἔχεται
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.

1420

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

τίνα;

S

1425 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἵπατον τούτου περὶ.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτρην
βραδὺς πέφυκε, μάλα δέ γε βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

1430 εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις;

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

οὐ χρή λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω.
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.

1435 ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἵπατον,
περὶ τῆς πόλεως ἦν τιν' ἔχειον σωτηρίαν.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίαν,
αἰροῖεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

1440 εἰ ναυμαχοῖεν, καὶ ἔχοντες ὀξίδας
φαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἕτερον μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

λέγε.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,

τὰ δ' ὄντα πίστ', ἄπιστα.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πῶς; οὐ μανθάνω,

ἁμαθέστερόν πως εἶπὲ καὶ σαφέστερον.

1445

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι νῦν πιστεύομεν,

τούτοις ἄπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,

τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.

εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς

τᾶναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεσθ' ἄν;

1450

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὔ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σωφωτάτη φύσις,

ταυτὲ πότερ' αὐτὸς εὔρες, ἢ Κηφισοφῶν;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δαὲ λέγεις σὺ;

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον

πρῶτον, τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

πόθεν; 1455

μισεῖ κάκιστα.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

τοῖς πονηροῖς δ' ἡδεται;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.

ΑΙΣΧΤΛΟΣ.

πῶς οὖν τις ἄν σώσειε τοιαύτην πόλιν,

ἢ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

2460 εὗρισκε νῆ Δι', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

μὴ δῆτα σὺ γ'. ἀλλ' ἐνθενδ' ἀνίει τὰγαθά.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων·
1465 πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

εὖ, πλήν ὃ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

κρίνοις ἄν.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.
αἰρήσομαι γὰρ, ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὥμοσας,
1470 ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἢ γλῶσσ' ὁμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.

ΕΡΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δέδρακας, ὃ μαρῶτατ' ἀνθρώπων;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. ἐγώ;
τι γὰρ οὐκ;

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

αἰσχιστον ἔργον μὲν ἐργασάμενος προσβλέπεις;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖσι θεωμένοις δοκῇ;

1475

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ σκέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;

ΠΛΟΤΤΩΝ.

χωρεῖτε τοῖνυν, ὦ Διόνυσ', ἔσω.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

τί δαί;

ΠΛΟΤΤΩΝ.

ἵνα ξενίσω σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν.

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

εὖ τοι λέγεις,

1480

νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ΧΟΡΟΣ.

μακάριόν γ' ἀνὴρ ἔχων

ξύνεσιν ἡκριβωμένην.

παρὰ δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,

1485

πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὐθις,

ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,

ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ

ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,

διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.

1490

χαρίεν ὄν, μὴ Σωκράτει

1495

παρακαθήμενον λαλεῖν,
 ἀποβαλόντα μουσικὴν,
 τὰ τε μέγιστα παραλιπόντα
 τῆς τραγωδικῆς τέχνης.
 τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
 καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
 διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
 παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛΟΥΤΩΝ, ΑΙΣΧΥΛΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

21 *Ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε χώρει,* 1500
καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμας ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσὶν·
καὶ δὲς τοῦτ' Κλεοφῶντι φέρων,

καὶ τοῦτ' τοῖσι πορισταῖς, 1505
Μύρμηκι θ' ὁμοῦ καὶ Νικουάχῳ·
τόδε δ' Ἀρχενόω·

καὶ φράζε' αὐτοῖς, ταχέως ἥκειν 1510
ὥς ἐμὲ δευρὶ, καὶ μὴ μέλλειν.
κἄν μὴ ταχέως ἥκωσι, ἐξέω·
νὴ τὸν Ἀπόλλω, στίξας αὐτοὺς,

καὶ ξυμποδίμας,
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμφω.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον 1515
τὸν ἐμὸν παραδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν
καὶ διασώζειν, ἣν ἄρ' ἐγὼ πάρος
δεῦρ' ἀφίκωμαι· τοῦτον γὰρ ἐγὼ

σοφίᾳ κρῖνω δεύτερον εἶναι.
 1520 μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ,
 καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος,
 μηδέποτε εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
 μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

φαίνεται τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
 1525 λαμπάδας ἱερὰς, χρῆμα προπέμπετε,
 τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
 καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιδόντι ποιητῇ
 κῆς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαῖαν,
 1530 τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
 πᾶγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀγέων πανσαίμεθ' ἂν οὕτως,
 ὀργαλέων τ' ἐν ὀπλοῖς ξυνόδων· Κλεσφῶν δὲ μαχέσθω,
 καὶ ἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀφούρῃς.

VERIFICAT
 1987

